

50 VUOTTA VAPAAEHTOISTA MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ

MAANPUOLUSTAJA

Maanpuolustuskiltojen jäsenlehti • 2/2014

Pronssimitalin voi esittää tai anoa myös itselleen, jos mitalisääntöjen ehdot täyttyvät.

Hopeamitali myönnetään erityisansioista ja vain ulkopuolisesta esityksestä.

Lunastushinnat ovat 45 € + postikulut (pronssi) ja 130 € + postikulut (hopea).

Hakemuslomakkeita ja sääntöjä voi tilata Suomen Sotilaasta tai tulostaa lehden kotisivuilta osoitteesta:
www.suomensotilas.fi

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN ANSIOMITALI

Isänmaan hyväksi

Yhteistyössä on voimaa

Kaikella vapaaehtoistoiminnalla, niin myös kiltatoiminnalla tuntuu nykyään olevan vaikeuksia saada uusia innokkaita toimijoita. Ihmisten vapaaajasta kilpaillaan yhä kovemmin. Sen vuoksi järjestettävän toiminnan tulee olla kiinnostavaa ja innostavaa, jäsenten ja toimijoiden tulee saada vastinetta käyttämälleen vapaa-ajalle. Yhteistoiminnan kautta saadaan järjestettyihin tilaisuuksiin, ei vain enemmän osallistujia vaan myös korkealaatuisempaa ja sitä kautta mielenkiintoisempaa sisältöä.

Yhteistyö ja -toiminta ovatkin olleet MPKL:n yksi keskeisiä arvoja liiton toiminnassa viime vuodet. Liitto on itse omalla esimerkillään pyrkinyt kaikkiin keinoin edistämään yhteistyötä muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Samoin jäsenkiloja on kannustettu yhteistyöhön muiden samanhenkisten toimijoiden kanssa. Kaikella tällä yhteistyöhön tähtääväällä toiminnalla on ollut selkeä tavoite, saada aikaan hyvää ja hyötyä liiton jäsenistölle. Onhan päätehtävämme viime kädessä olla olemassa nimenomaan jäseniämme: yksittäisiä kiltaveljiä ja -sisaria, kiltoja ja kiltapiirejä varten.

Maanpuolustuskiltojen liiton osalta konkreettisimpana esimerkkinä yhteistyöstä voidaan todeta viime vuonna aloitettu ja nyt lähes valmiiksi saatu jäsenrekisterihanke yhdessä Suomen Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton kanssa.

Päällimmäisenä tavoitteena oli saada kaikille kolmelle liitolle nyt jo vanhentuneiden käytössä olleiden tilalle yhteinen nykyaikainen jäsenrekisteri. Maanpuolustuskiltojen liiton osalta se tarkoitti pitkään käytössä olleesta ja hyvin palvelleesta mutta jo auttamatta vanhanaikaisesta Sebacon-rekisteristä luopumista.

Käyttöönoton myötä on vanhojen rekisterien tilalle saatu uusi ja nykyaikainen jäsenrekisteri jonka monipuoliset ominaisuudet tulevat helpottamaan kiltojen jäsenasioista vastaavien henkilöiden työtä. Jäsentietojen ylläpito on helpompaa kuin aiemmin, ajantasainen tiedottaminen sujuu kätevästi puhumattakaan suuritöisestä jäsenmaksulaskutuksessa joka uuden jäsenrekisterin myötä on siirtynyt Maanpuolustuskiltojen tehtäväksi.

Toisena tärkeänä tavoitteena hankelle oli saada kaikki maanpuolustushenkiset ns. ”yksiin kirjoihin ja kansiin” tässä tapauksessa kunkin organisaation omaan jäsenrekisteriin mutta silti niin, että tietoja voidaan tarvittaessa hyödyntää kootusti ja näin mahdollistaa tehokkaampi yhteistyö kolmen liiton toimijoiden kesken mm. yhteisistä tapahtumista voidaan tiedottaa laajemmin

Valitettavasti hanke ei edennyt ihan suunnitellusti, kävi kuten valitettavan usein käy tietojärjestelmähankkeille käy. asiat viivästyivät, ei liittojen yhteistyökyvyn puutteeseen vaan toimittajan ongelmiin. Onneksi hanke on nyt jo maalissa ja tästä eteenpäin voidaan lähteä ottamaan jäsenrekiste-

rijärjestelmästä irti niitä hyötyjä mitä sillä haettiin.

Pääsääntöisesti uusi rekisteri on otettu hyvin vastaan. Muutamia soraääniä on kuitenkin kuulunut. Pohjimmiltaan tuntuu olevan kyse siitä, että asiat jotka on hoidettu aiemmin itse, on vaikea antaa toisten käsiin. Erityisesti tuntuu närästyvän jäsenmaksulaskutuksen siirtyminen Maanpuolustuskiltojen liiton vastuulle. On hieman vaikea ymmärtää tämän kaltaista palautetta koska asia valmistettiin huolellisesti ja tuotiin liittokokouksen jossa avoimen ja perusteellisen keskustelun jälkeen kokous teki yksimielisen päätöksen siirtää jäsenmaksulaskutus liiton vastuulle.

Liiton kannalta on kyse annetusta palvelusta joka mahdollistuu uuden jäsenrekisterin myötä. Keskitämällä jäsenmaksulaskutus liiton hoidettavaksi halutaan antaa killoille ja niiden jäsenille vastinetta maksetulle jäsenmaksulle. Tavoitteena on myös tehdä hallitusaktiivien työ helpommaksi ja näin vapauttaa aikaa varsinaiseen kiltatoimintaan.

Jäsenistöä palveleva, hyvä ja toimiva yhteistyö vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentässä on liiton päällimmäisiä tavoitteita jatkossakin. Siksi on tärkeää, että yhteisissä päätöksissä pysytään. Vain näin toimimalla varmistamme sen, että pystymme yhdessä kehittämään asioita pitkäjänteisesti.

Arno Hakkarainen

Liittohallituksen 2. varapuheenjohtaja Suomenlinnan Rannikkokystökiltalta ry

**Vuoden kiltalainen
Laivaston
Sukeltajakillasta
Kapteeniluutnantti
Petri Härmä**

s. 6

**Pohjan
Pioneerikilta
kouluttaa**

s. 14

**Ratsumieskilta
Hakkaa päälle!**

s. 34

Maanpuolustaja
Suomen Sotilas -lehden
erikoisnumero

Toimitus
MPKL ry
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
www.mpk.fi

Vastaava toimittaja
Jaakko Puuperä
050 590 3964
jaakko.puuperä@
suomensotilas.fi

Kustantaja
Kustannus Oy
Suomen Mies
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
010 423 8380
www.suomensotilas.fi

Ulkoasu
Kalevantuli
Matti Vartiala
040 589 4547

Taitto
Taittotalo PrintOne

Kannen kuvat
Puolustusvoimat

Paino
Printall AS, Tallinna
www.printall.ee

Sisällys

■ Vuoden kiltalainen Laivaston Sukeltajakillasta

6 Kapteeniluutnantti Petri Härmä – Tony Eichholz

■ Pirkanmaan Viestikilta

9 Pirkanmaan Viestikilta otti ”Kusoja” vanhoilla radioilla – Veikko Kuumola

■ Pohjois-Kymen Piikki

12 Piikkiä teroitettiin tänä vuonna lähituntumalla Pohjois-Kymen Piikkiin –
Matti Mikkonen ja Tuomo Jaanu

■ Pohjan Pioneerikilta

14 Pohjan Pioneerikilta kouluttaa – Seppo Suhonen

■ Viestimiespäivät

18 Puoli vuosisataa Viestimiespäiviä – Carl-Magnus Gripenwaldt

■ Lentovarikon Kilta

20 Lentovarikon Kilta pystytti muistomerkin Ruoveden Siikakankaan lento-
paikalle – Aarno Saramäki

■ Porin prikaatin kilta

24 Porin prikaatin kilta lihoi Okra-messuilla – Kari Nummila

■ Varsinais-Suomen Kiltapiiri ry

25 Kenraalintie-marssi – Mikael Kaskelo Varsinais-Suomen Kiltapiiri ry:n puheen-
johtaja

■ Selkämeren Rannikkokilta Ry

26 Jaskari-päivä – Tauno Setälä

■ Turun Rannikkotyökistökilta

27 Sääntömuutos, retkiä, tykkitalkoita ja paljon muuta – Mikael Kaskelo

■ Laivastokiltapäivät

29 Laivastokiltalaiset toivat säpinää pikkukaupun kiini – Teuvo Roden

■ Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

31 Toiminta laajenee linnakeveneeseen – Kristiina Slotte

■ Ratsumieskilta

34 Hakkaa päälle! – Janne Kurkinen

■ Ilomantsia ei unohdeta

36 Matti Hilska ja Anna-Kaisa Kotaviita

■ Rakennustyöt Öykkösenvaaran taistelupaikalla

38 Otso Nygrén

■ Rukajärven suunnan historiayhdistys

40 Onnistunut Kansanjuhla

■ KymJP:n Kilta

42 Vapaaehtoista varainhankintaa KymJP:n Killan tyyliin – Nina Janes

Vuoden kiltalainen Laivaston Sukeltajakillasta

Kapteeniluutnantti Petri Härmä

Maanpuolustaja onnittelee MPK:n sotilassukeltajakurssilaisille tuttua Vuoden kiltalaista, raivaajasukeltaja, kapteeniluutnantti Petri Härmää. Häntä haastatteli lehdellemme kiltaveli Tony Eichholz.

■ HAASTATELU: TONY EICHHOLZ

– Suoritin varusmiespalvelustani vuonna 1985 raivaajasukeltajakursilla nro 51. Kurssimme johtaja, ylluutnantti **Antti Villanen** markkinoi aiemmin samana vuonna perustettua kiltamme kurssin oppilaille ja liityin jäseneksi. 90-luvulla olin useita vuosia kiltamme hallituksessa, pari vuotta puheenjohtajanakin, vuosina 1996–97, Vuoden kiltalainen, kapteeniluutnantti Petri Härmä kertoo tuestaan reserviläistoiminnassa ja roolistaan Laivaston Sukeltajakillassa.

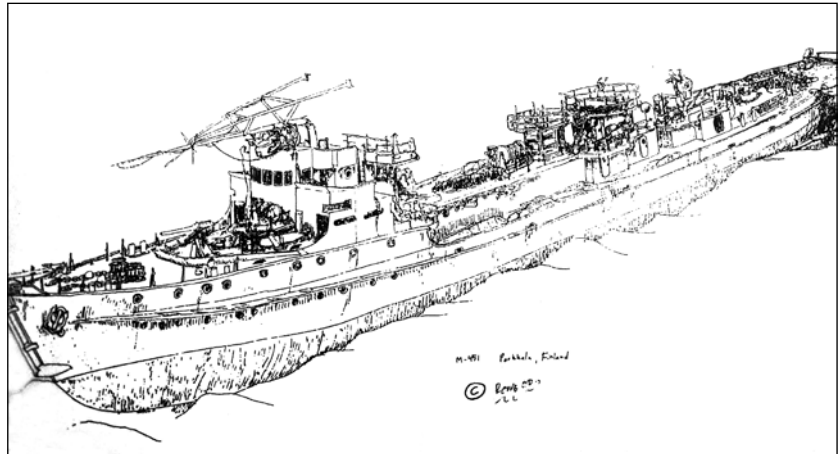
– Jäsenkyselyssä kiltaveljet toivat esiin perinteisen kiltatoiminnan ohella halunsa myös yhteiseen sukellustoimintaan. Satunnaiset yhteiset sukellusreissut saivat jatkoksi MPK:n Meripuolustuspiirin sotilassukeltajakurssit, joiden organisoinnista olen vastannut alusta alkaen.

– Ensimmäinen järjestettiin heinäkuussa 2000. Alkuvuosina kursien tukikohtana toimi Jussarö, joka oli tuolloin vielä osittain puolustusvoimien aluetta. Tämän vuoden loppuun mennessä olemme järjestäneet sukeltajareserville yhteensä 60 MPK-kurssia, joista kahdeksan on ollut VEH-harjoituksia, Härmä kertoo vaatimattomasti, huimasta työpanoksestaan vapaaehtoisen maanpuolustuksen eteen.

– Koulutusvuorokausia on kertynyt lähes 1800 ja kurssipaikkoina ovat toimineet Jussaröstä luopumisen jälkeen mm. Hästö Busö, Mäkiluoto, Gyltö, Mustamaa sekä tietysti Upinniemi.

Koulutusedellytykset ovat parantuneet

– Laivaston Sukeltajakillan näkökulmasta suurin muutos on ollut sotilallisia valmiuksia palvelevan koulustoiminnan organisoituminen MPK:n alle. Tämä on mahdollistanut perinteisen kiltatoiminnan lisäksi vapaaehtoisen, joukko-osastojen merkittävästi tukeman harjoitustoiminnan. Sillä on iso merkitys, kun vuosittain markkinoimme kiltamme Sukeltajakoulun varusmiehille, Vuoden kiltalainen, kapteeniluutnantti Härmä vastaa ky-

symykseemme; miten maanpuolustuksen reserviläistoiminta on muuttunut näiden vuosien aikana?

– Entä mitä toimintaa Laivaston Sukeltajakillalla on nykyään, Petri Härmä?

– Kiltavuosi pyörähtää käyntiin maaliskuun vuosikokouksella, jonka yhteydessä Upinniemen sukelluslääketieteen laitos on jo usean vuoden ajan tarjonnut mahdollisuuden kehon koostumuksen mittaamiseen ja painekammiosukellukseen.

– Avovesikaudella järjestämme kaksi viikonlopun mittaista sukellus-

harjoitusta ja lisäksi kiltamme jäseniä on osallistunut Sinisen Reservin ampumakilpailuihin. Lokakuussa kokoonnumme päiväksi pohtimaan palautetta ja suunnittelemaan seuraavaa toimintavuotta.

– Tämän vuoden ekskursiomatkojemme kohteina ovat Merimuseo Kotkassa sekä Baltic Naval Training Centre Latvian Liepajassa.

Nuoret mukana

– Toimintanne vaikuttaa todella aktiiviselta ja kiinnostavalta. Kuinka suu-

Uuden kilttalainen

ren osan sukeltajareservistä tavoitatte?

– Vuodesta 1954 alkaen sukeltajia on koulutettu puolustusvoimissa 90 sukeltajakursilla yhteensä noin 1400, kiltamme jäsenmäärä on noin 220–230. Toivoisimme tietysti, että tavoittaisimme suuremman osuuden sotilassukeltajista, mutta olen kuitenkin tyytyväinen nuorten varusmiesten liittymisestä kiltaamme hyvällä prosentilla vuosittain. Haasteena on pitää näistä nuorista jäsenistä kiinni heidän opiskelu-, työ- ja perhe-elämän ruuhkavuosien aikana, Härmä pohtii.

Puolustusvoimat vahvasti mukana

– Miten yhteistyönne puolustusvoimien kanssa on toiminut tuen muodossa, onko reservin sukellustoiminta arvossaan myös PVn puolelta?

– Yhteistyö merivoimien kanssa on toiminut erittäin hyvin. Eniten olemme tukeutuneet Suomenlahden Meripuolustusalueeseen ja Uudenmaan Prikaatiin, molemmat joukko-osastot ovat suhtautuneet harjoituksiimme ja tukipyynnöihimme hyvin positiivisesti. Erityiskitokset SLMEPA:sta **Janne Larjavalle** ja Sukeltajakoulun henkilöstölle sekä UUDPR:sta **Kjell-Åke Vikholmille** ja venejoukkueen johtaja **Mikael Jensenille**.

Aloittaessamme vapaaehtoista harjoitustoimintaamme asetimme tavoitteeksi reserviläisten sukellusrutiinin ja sijoituskelpoisuuden ylläpidon sekä kotiutuvien sukeltajakursilaisten rekrytoinnin jatkuvaan sukellustoimintaan. Uskon harjoitustemme täydentävän merivoimien kertausharjoituksia ja palvelevan siten myös puolustusvoimien tavoitteita.

Pinnalla ja pintaa syvemmällä

– Onko Laivaston Sukeltajakillassa tehtäviä myöskin ei sukeltaville?

– Sukelluskelpoisuus on edellytyksenä vain vedenalaiseen toimintaamme osallistumiselle, mutta harjoituksissamme riittää tehtäviä myös pinnan päällä. Ja lisäksi tietysti perinteinen kiltatoiminta ekskursioneeen toimii yhdyssiteenä aktiivien sukeltajareservin ja vanhemman jäsenistön välillä, joten kaikki sotilassukeltajat ovat tervetulleita porukkaamme ikään ja kuntoon katsomatta.

– Millainen osallistumisaktiivisuus tapahtumissanne on ollut?

– Osallistujien lukumäärä tapahtumissamme riippuu teemasta ja se on vaihdellut välillä 5–35, mutta keskiarvo lienee 10–15.

– Nuorimpien, juuri reserviin siirtyneiden sukeltajaveljien saaminen mukaan toimintaamme ja heidän lähes rajattoman energiataason näkeminen ja ohjaaminen on aina syvädyttävää. Selvästi on nähtävissä myös merivoimien sukeltajakoulutuksen korkea ja yhtenäinen taso. Kaikista, joskus myös hieman yllättävistä tapahtumista esimerkiksi laitteiden jäätymisistä, on selvitty rauhallisesti toimimalla ilman varsinaisia vaaratilanteita.

Tulevaisuus

– Miten näet reserviläistoiminnan killassanne tulevaisuudessa? Riittäkö osallistujia ja aktiivisia toiminnan jatkajia ja näetkö että kiltatoiminnalle on kysyntää jatkossakin?

– Maanpuolustus- ja reserviläistoiminta kohtaa nykyisin yhä kovenevan kilpailun ihmisten vapaa-ajasta. Uskon kuitenkin, että monipuolista ja mielenkiintoista toimintaa tarjoamalla pienen erikoisjoukkomme kiltatoiminta kokoa jatkossakin sotilassukeltajia yhteen.

– Kiitos haastattelusta ja menestystä toimintaanne jatkossakin!

– Kiitos.

Killoista löytyy osaamista joka lähtöön. Moni laittaa käyttökuntoon vanhoja autoja ja aseita mutta harva saa vanhan sotaradion kusun kulkemaan. Kiltaveljistä löytyy heitäkin. PVK osallistui historialliseen radiotapahtumaan (PRT17). Kuso kulki 70- vuotiaallakin radiolla.

■ TEKSTI: VEIKKO KUUMOLA

Pirkanmaan Viestikilta otti ”Kusoja” vanhoilla radioilla

■ Radiohomma CW:llä vaatii keskittymistä. Kuva Tero Ahtee

Historian elävöittäminen vanhoihin ajoneuvoin, aseihin, uni-ormuihin ja jopa lentokoneihin on kaikille tuttua, mutta eräs hieman harvinaisempi harraste on elävöittää vanhaa historiaa ottamalla vanhat viestivälineet varastosta käyttöön, omaksi iloksi. Eikä pelkäksi huviksi vaan myös opiksi. Oppii ehkä ymmärtämään tekniikan ja varusteiden kehitystä ja vanhan ajan toimintaa.

Pirkanmaan Viestikiltalaiset laittoivat vanhat vermeet niskaan ja höyryradioihin virtaa. Luettiin radiolaitteiden käyttöohjeet, ja pian saatiin eetteriin vanhojen vuosimallia 1945 -melkein sodanaikuisten putkivehkeiden soundi.

Huomautettakoon että virtalähteet ovat uusia, koska vanhoja anodiparis-toja ei saa mistään.

Tämän jutun kuvissa PVK-laiset elikkä Pirkanmaan Viestikiltalaiset Tensu (Tero Ahtee) ja Vexi (Veikko Kuumola) OH3LB nostalgisissa Perinneradiotapahtumassa. Radio yhteyksiä saatiin hyvin n 1W teholla ympäri Suomenniemeä.

Globaalisti Suomenlahden molemmin puolin

Pirkanmaan Viestikillan jäseniä, yhteistyössä radiokerho OI3V kanssa, vieraili Hiidenmaalla toukokuussa 28.-31.5.2014. Radioyhteyksiä saatiin ympäri maapalloa yli tuhat, joista suurin osa sähkötyksellä. Kaukaisimmat yhteydet Uuteen Seelantiin ja Australiaan. Radiokelit olivat kohtalaiset USA:n ja Eurooppaan sekä Venäjälle, mutta Etelä-Amerikkaan heikot. Sen sijaan ilma oli ajankohtaan nähden sangen viileä, vaikka moni ei enää nyt syksyllä kuuman heinäkuun jälkeen alkukesän kylmyyttä muistaakaan.

Radioharrastuksen lisäksi matkalla tutustuttiin Hiidenmaan ainutlaatuisen saariluontoon, majakoihin, sekä Hiiumaan vanhalle tutka-asemalle perustettuun Hiiumaa Militaariumuseumiin. Kuten jutun kuvista näkyy, riittää Hiidenmaalla näkemistä muillekin kuin sota- ja viestihistoriafriikeille.

Purkanmaan Viestikilta

Piikkiä teroitettiin tänä vuonna lähituntumalla

POHJOIS-KYMEN PIIKKIIN

■ **TEKSTI:** MATTI MIKKONEN JA TUOMO JAANU

■ **KUVA:** PAAVO MIKKONEN

Pohjois-Kymen Piikki on Pohjois-Kymenlaakson maakuntakomppaniaan sijoitettujen reserviläisten perustama Karjalan Prikaatin Kilta ry:n killan osasto sekä myös komppanian jäsenten komppanialleen antama nimi. Nimen pohjatuksena on kunnianosoitus Kymenlaaksosta jatkosotaan lähtenyttä JR25:tä, (Piikkirykmenttiä) kohtaan sekä kielikuvat ”olla piikinä vihollisen lihassa” ja ”toimia hyökkäyksen terävimpänä kärkenä”.

■ Piikin Teroitus-harjoituksen jälkeen pidetyssä killa-illassa 14.6. killan puheenjohtaja Matti Mikkonen onnitteli MPKL:n perinneasekilpailun naisten sarjan voittajaa (vas.) Rebeca Vaaraa ja hopealle sijoittunutta Taru Sunista ”komentamalla heidät rivin eteen”.

Seitsemän vuotta sitten kokoonnuimme pohtimaan sitä, että maakuntakomppanialaisille täytyisi saada oma osasto, joka voisi järjestää sellaista ”vapaa-ajan” toimintaa ja tapahtumia, mitä puolustusvoimat ei pystyisi tarjoamaan. Kun Karjalan Prikaatin Kilta ry:stä ehdotettiin mahdollisuutta liittyä osastoksi killaan päätimme ottaa tarjouksen vastaan. Onhan Karjalan prikaati Pohjois-Kymenlaakson maakuntakomppanian ”isäntä” joukko-osasto.

Osastomme (Piikki) on ollut pystyssä nyt kuusi vuotta ja toimintaa on

riittänyt ja se on kehittynyt. Alusta asti on vuotuinen päätapahtuma ollut ”Piikin Teroitus”, jossa hiotaan piikki terävimpään taistelukuntoon. Tapahtuman aiheena oli alkujaan sotilaallisia tietoja ja taitoja mittaava tehtävärata, mikä kierrettiin kahden - kolmen henkilön partioissa. Esimerkkeinä rasteista voidaan mainita: viestilinjan vikapartiointi, tuliylläkönn suunnittelu ja toteuttaminen vain erilaisia miinoja hyväksikäyttäen, ampumakilpailu ritsalla ja puhallusputkella sekä jousikäyttöisellä (squash-palloja ampuvalla) kranaatinheittimellä kuusen kävyistä kootun ja ryhmitetyn kaartin tuhoaminen... että ei ihan kurttuotsaista hommaa

Lähitaistelua

Tänä vuonna päätimme tarjota jotain aivan uutta jäsenillemme ja siihen tartuttiinkin innolla. Saimme Utin jääkärirykmentistä eläkkeelle jääneen kouluttajan vetämään noin viiden tunnin lähitaistelukoulutuksen. Koulutustapahtuma oli varta vasten räätälöity maakuntakomppanian tarpeisiin.

Kesäkuinen lauantaiaamu alkoi kello 9:00 tapaamisella Haukkajärven rannalla Utissa Utin jääkärirykmentin henkilökunnan rantasaunalla, jossa pidimme tervetulo puheet, kävimme läpi päivän ohjelman sekä turvallisuusmääräykset. Tämän jälkeen puimme päällemme tarvittavat suo-

javarusteet ja aloitimme alkulämmitelyn.

Koulutusaiheet olivat kovin ajan-kohtaisia ja ne tuntuivat perustelluilta. Olihan keväällä seurattu Krimin niemimaan kaappausta. Aseistettuja joukkoja näkyi uutisten katukuvassa Krimiltä ja erilaiset joukot keräsivät itselleen aseita, mutta laukaustakaan ei ollut vielä ammuttu.

Aiheita koulutuksessa oli siis mm. aseennäköisyyden torjuminen, oli uhkaaja sitten aseeton, kepillä, puukolla tai pistoolilla varustautunut sekä erilaiset skenaariot, joissa omaa henkilökohtaista asetta käytettiin torjumaan uhkaajan suora hyökkäysyritys jatkaen tilannetta siihen, että uhkaaja makaisi maassa vaarattomana.

Tämänlaista toimintaa jatkoimme iltapäivä kolmeen asti, pitäen pienen lounastauon välissä. Koleasta kelistä huolimatta kenellekään ei näyttänyt tulevan kylmä ja hymy oli herkässä, vaikka koulutus otettiin tosissaan.

Olenainen ja tärkeä osa Piikin Teroitusta on ollut virallisen osuuden jälkeen alkanut yhteinen vapaa-aika, johon kuuluu suomalaisen tapan sauna, järvi ja grillattu ruoka.

...ja tietysti ammuntaa

Sotilaan perustaito eli ammunta on myös ollut jo useamman vuoden Piikin ohjelmassa. Kerran vuodessa järjestämme ampumapäivän, jolloin kokoonnumme Uttiin Tyrrin ampumakeskukseen, johon muutamat jäsenemme ovat tuoneet omia aseitaan muiden kokeiltavaksi.

Piikillä on ollut muitakin hienoja tilaisuuksia, joista päällimmäisenä mielessä on Pohjoismaiset Kiltapäivät 2013 Vekaranjärvellä, johon toteutimme pienen maastotehtäväradan Karjalan Prikaatissa sekä makkaranpaiston upeissa Repoveden kansallispuiston maisemissa Lapinsalmen sillan maastossa. Kiltapäivät saivat tavallistakin

parempaa palautetta ja kiitosta myös ulkomaisilta osallistujilta.

Yhteishenki Piikillä on aina ollut hyvä, tekijöitä on riittänyt eikä ole tarvinnut hampaat irvessä töitä tehdä. Toimintamme tasokkuuden onkin mahdollistanut hyvät suhteet MPK:n Kymenlaakson KOTU - yksikköön sekä oman yläjärjestömme Karjalan Prikaatin Kilta ry:n antama tuki. Useimmat toimijamme ovat myös aktiivisesti mukana MPK:n kouluttajatehtävissä tai/ja huollollisissa tehtävissä sekä muissa paikallisissa RUL:n tai RES:n alaisissa reserviläisjärjestöissä. Uusia jäseniä tipahtelee aina silloin tällöin: reservin kertausharjoitukset ja MPK:n kurssit ovat olleet loistavia tilaisuuksia tavata uusia komppaniaan sijoitettuja taistelijoita, jotka yleensä ovat olleet kiinnostuneita liittymään toimintaa järjestävään kiltaan. Kaiken kaikkiaan voimme sanoa hyvin mielin, että Pohjois-Kymen Piikki on terävänä, valppaana ja valmiina.

Nyt se on vihdoinkin saapunut! Kiltalaisen muki 2014

Kiiltäväksi hiottu kiltalaisen teräsmuki on oivallinen kumppani metsästys-, sienestys- ja patikkaretkillä, ulkomaan matkoilla, kotona jne.

Teräsmuki ei hajoa matkalaukussa eikä rinkassa. Se ei myöskään hajoa tai säröile, vaikka sattuisi putoamaan lattialle. Muki pitää juoman lämpimänä tai kylmänä pidempään kuin muut kupit, sillä sen kuoren sisällä on ohuen ohut ilmakerros.

Tässä mukissa on markkinoiden parhaat ominaisuudet

- kiiltäväksi harjattua terästä
- konepesun kestävä
- helppo pitää puhtaana
- erittäin kevyt
- paino 116 g
- korkeus 90 mm, halkaisija 75 mm
- vetoisuus n. 2,75 dl (2 tavallistaa kahvikupillista)

TILAUKSET: toimisto@mpkl.fi tai 040 554 8862

Tilaa itsellesi tai lahjaksi!

Hinta: 26 €

Pohjan Pioneerikilta kouluttaa

Muun muassa rakennettiin 3 siltaa, järjestettiin killan perhepäivä, osallistuttiin piispansauvakävely-tapahtumaan ja toteutettiin Pioneeriaselajin Liitto ry:n vuosittainen pääkoulutustapahtuma Pioneeri- ja suojelujotos. Pohjan Pioneerikilta kelpaa esimerkiksi monelle.

■ TEKSTI JA KUVAT: SEPPO SUHONEN

■ Pioneerikillan perhepäivän sammutuskoulutus, Lucas 4v. sammutuspuuhissa Janne Kalinaisen opastuksella

Pioneerikilta toteutti tänäkin vuonna killan perhepäivän Hiukkavaarassa. Näin halutaan tuoda perheenjäsenet tutuiksi keskenään ja samalla tutustuvat killan jäseniin ja toimintaan. Perhepäivään sisältyi myös kodin turvallisuuteen liittyvää koulutusta, jonka **Janne Kalinainen** toteutti sammutuskoulutuksena. Sammutuskoulutukseen saattoivat osallistua perheen pienimmätkin. Muuna ohjelmana oli pioneeriaselajin välineistön esittelyä sekä tietysti makkarapaistoa. Tänä vuonna ei päästy haulikkoradalla olleiden ammuntojen vuoksi tutustumaan kiltalaisten rakentamiin linnoitusrakennelmiin.

■ Lumijoen Ukuranperän hiihtostadionin latusilta pientä viimeistelyä vaille valmis ja odottamassa ensilunta sekä hiihtäjiä

Marssia ja sammutuskoulutusta

Isona massaliikuntatapahtumana oli 30.8.järjestetty Piispansauvakävely 2014. Oulun Hiippakunnan piispa **Samuel Salmi** oli haastanut maanpuolustusjärjestöt liikuntatapahtumaan mukaan. Tapahtumaan osallistui noin 500 henkilöä. Liikuntatapahtumaan haastetuista maanpuolustusjärjestöistä Pohjan Pioneerikillasta olikin jäsenkuntaa aktiivisimmin mukana. Vallittavia kävelyreittejä oli useita, 0,5 km, 1,3 km, 3,4 km, 5.5 km ja 10 km. Jokainen sai suorittaa itselleen ja kunnolleen sopivat reitit. Reitit varrella oli Oulun seudun Marttojen järjestämiä mehuasemia ja maalissa oli tarjolla nokipannukahvit. Tapahtuman alku- ja loppuseremoniat juonsi **Pekka Asikainen** Pohjan Pioneerikillasta. Oulun Sotilaskotiyhdistys oli suurella joukolla myös mukana tapahtumassa.

Pohjan Pioneerikillan toimesta toteutettiin MPK:n kurssina Hiukkavaarassa sammutuskoulutus kurssi. Kurssilaisia oli 15 henkilöä Oulun vastaanottokeskuksesta. Kouluttajana toimi Janne Kalinainen Pohjan Pioneerikillasta. Kurssilla käytiin läpi ensin teoriaa ja pääpaino oli käytännön harjoituksilla. Kurssilla har-

joiteltiin sammutuspeitteen käyttöä, sammutusta erilaisilla ja eri tarkoituksiin sopivilla sammutusvälineillä, rasvapalon sammuttamista ym. Koulutustapahtuma kuuluu MPK:n järjestämiin turvallisuus- ja varautumiskoulutuksiin.

Ja paljon muuta

Pohjan Pioneerikillalla on vielä kaksi koulutustapahtumaa tälle syksylle,

Pohjanpartio 4.-5.10.2014 Hiukkavaarassa. Koulutustapahtuma toteutetaan MPK:n kurssina monen aselajikillan yhteistyönä ja koulutustapahtuma muodostuu seitsemästä koulutusrastista. Pohjanpartioon voivat osallistua kaikki reserviläiset puolustus- tai koulutushaarasta riippumatta. Monipuoliset rastien aiheet ovat eri aselajien koulutusta, mukana uutta tekniikkaa ja uuden taistelutavan mukaisia rasteitettäviä sekä tietysti ammuntaa re-

■ Piispansauvakävelytapahtuman maalissa nokipannu kahvit, keskellä piispa Samuel Salmi ja oikeassa reunassa Väinö Heikkala Pohjan Pioneerikillasta

Pohjan Pioneerikilta

serviläiskiväärillä ja pistoolilla. Yksi koulutusrasti on pioneeri aiheinen, kouluttajat tulevat Pohjan Pioneerikillasta. Lisäksi killasta on useita jäseniä kurssin johto- ja järjestelytehtävissä.

Toinen koulutustapahtuma on Korpi-harjoituksen pioneerikurssi Kajaanissa 19.-21.9.2014. Korpi-harjoitus on puolustusvoimien MPK:lta tilaama monesta kurssista koostuva VEH-harjoitus. Pioneerikurssin kouluttajat tulevat Pohjan Pioneerikillasta. Pioneerikurssin johtajana toimii **Kari Paakkola** ja toisena kouluttajana **Petri Vuorijärvi**.

Mitä luvassa jatkossa?

Pohjan Pioneerikilta on esittänyt ensi vuonna toteutettaviksi useita silta- ja linnoituskursseja. Linnoituskursseina toteutetaan Lieksassa Salpa-linjaan kuuluvan Änäkäisten-tukikohdan pesäkkeiden, korsun ja taisteluhaudan kunnostusta linnoituskurssin toimesta. Todennäköisesti linnoitustyötä on näissä niin paljon, että kurssi jatkuu vielä 2016 puolella yhtenä viikonloppuna. Tämä Lieksan linnoituskurssi toteutetaan yhteistyössä Pohjois-Karjalan Pioneerikillan kanssa. Toinen linnoituskurssi toteutetaan yhteistyös-

sä Lapin Pioneerikillan kanssa. Kurssi toteutetaan Tankavaarassa, missä on viime sotien ajalta saksalaisten rakentama tukikohta pesäkkeineen, korsuineen ja taisteluhautoineen. Tämäkin on sen verran laaja linnoitustyö, että se jatkuu seuraavan vuoden puolella.

Sillanrakennuskurssina toteutetaan Suomussalmella Kainuun Rajavartiostolle partioreitille tuleva puusillan rakentaminen. Tämä on kolmas silta Kainuun Rajavartiostolle. Toinen sillanrakennuskurssi toteutetaan yhteistyössä Lapin Pioneerikillan kanssa. Tällä siltakurssilla toteutetaan

Kaksikymmentä vuotta, 16 siltaa! Sillanrakentajat

Pohjan Pioneerikilta ahkei tämän kesän aikana kolme siltaa. Ensimmäinen toteutus oli varasiltakalustosta (Bailey) noin 51 metriä pitkä kevyenliikenteen väylälle koottu silta. Rakennettu kevyenliikenteen väylä ja silta muodostavat Limingan koululaisille turvallisen koulutien. Pohjois-Pohjanmaan ELY oli sillan kokoamisen rakennuttajana ja rahoittajana sekä sillan kokoamistyön tilaajana, Destia oli pääurakoitsijana, Limingan kunta käyttäjänä ja yhtenä rahoittajana sekä Pohjan Pioneerikilta / MPK:n Pohjois-

Pohjanmaan KOTU-yksikkö toteutti kokoamistyön pioneereille suunnattuna sillanrakennuskurssina. Kurssi toteutettiin Tupoksen yhtenäiskoulun kentällä 26.-29.6.2014. Koottu kalustosilta kuljetettiin lavetilla ja nostettiin autonostureilla varsinaiselle sijaintipaikalleen Temmes-joen yli vasta rakennetulla kevyenliikenteen väylällä. Kurssilaiset tukeutuivat majoituksessa viereisen koulun tarjoamiin palveluihin. Muonituksesta huolehti koululla järjestetty joukkomuonituskurssi. Joukkomuonituskurssi palvelee kunnan poikkeusolojen valmiutta

ja kurssilaiset olivat Limingan kunnan henkilöstöä. Muonituskurssin vetäjänä ja kouluttajana toimi **Eija Niemelä** Pohjois-Pohjanmaan KOTU-yksiköstä ja kurssilla oli 5 henkilöä. Sillanrakennuskurssilla oli 26 reserviläistä ja kahdeksan pioneeri varusmiestä POHPIONP/KAIPR:sta. Kurssin johtajana toimi **Markku Liimatainen** ja kouluttajina **Ilmari Kyllönen** ja **Jari Sotomaa**, kaikki Pohjan Pioneerikillasta ja varusmiesosaston johtajana luutnantti **Jaana Korhonen** Kainuun Prikaatin Pohjan Pioneeripataljoonasta.

Pioneerikilta rakensi 8.-10.8.2014

■ Varasiltakalustosta kootut siltalohkot paikoillaan Limingassa Temmes-joen yli

■ Kuusamon Angerjärven puusilta valmiina Kainuun Rajavartioston ja paikallisten asukkaiden käyttöön

puusilta Lapin Rajavartioston tarpeisiin partioreitille.

Uutena Pohjan Pioneerikillan toimintaan liittyy tuo yhteistyö Pohjois-Karjalan ja Lapin Pioneerikiltojen kanssa. Pohjan Pioneerikillan toimesta ja johdolla aloitetaan linnoitus- ja sillanrakennuskoulutusta Lapissa ja Pohjois-Karjalassa. Näin luodaan mahdollisuus toteuttaa aselajin koulutusta naapuri maakuntien pioneerikilloille sekä alueen pioneerikouluetuille tai siviilissä rakennusalan koulutetuille reserviläisille.

viikonloppuna kaksi puusiltaa MPK:n kursseina, toisen Kuusamoon Angerjärven maastoon rajavyöhykkeellä Kainuun Rajavartioston partioreitille ja toisen Lumijoen kunnalle Ukuranperän urheilualueelle hiihtoladun sillaksi. Kuusamon siltakurssin johtajana toimi **Ari Oikarainen** ja Lumijoella **Jari Korhonen**, molemmat Pohjan Pioneerikillasta. Molemmat puusillat on suunnitellut DI **Jukka Leskelä** Pohjan Pioneerikillasta. Kuusamon siltakurssilla oli 11 reserviläistä ja Lumijoella 15 reserviläistä. Kuusamon silta valmistui lauantai-iltana ja se luovutettiin mönkijällä suoritetun testiajon jälkeen Rajavartiostolle. Lumijoen hiihtostadionille tehty latusilta jäi varsinaisen siltakurssin ajalta hieman kesken, mm. lauantaian ukkoskuuron ja rankan saderyöpyn viivyttäessä rakennustöitä. Sillan loppuun saattavat kannen naulauksen ja kaiteiden osalta paikalliset reserviläiset elo-syyskuun aikana. Samoin viimeistellään molemmissa päissä maavallit. Pohjan Pioneerikilta on nämä sillat mukaan luettuna rakentanut MPK:n kursseina yhteensä 16 siltaa alkaen vuodesta 1993.

■ SS

Pioneerij- ja suojelujotos Kajaanissa

KIPINÄ 2014

Pohjan Pioneerikilta toimi tänä vuonna järjestelyvastuussa valtakunnallisessa Pioneeriaselajin Liiton pääkoulutustapahtumassa Pioneerij- ja suojelujotoksessa, joka oli nimeltään Kipinä 2014. Koulutustapahtuma toteutettiin 26.-27.7.2014 Kajaanissa Pohjan Pioneeripataljoonan/Kainuun Prikaatin tukemana. Koulutustapahtuma toteutettiin Puolustusvoimien VEH harjoituksena. Jotoksen suojelijana toimi pioneerij- ja suojelutarkastaja eversti **Jukka Sonninen**. Puolustusvoimien puolelta jotoksen johtajana toimi majuri **Pekka Romppanen** Pohjan Pioneeripataljoonasta.

Pioneeriaselajin Liitto ry:n vuosittain järjestämä jotos toteutetaan eri pioneerijoukko-osastoissa kiertävässä järjestyksessä. Käytännön toteutuksesta vastaa aina paikallinen pioneerikilta. Seuraava jotos 2015 toteutetaan Säkylässä Porin Prikaatin tukemana. Tässä Kajaanissa toteutetussa jotoksessa oli noin 100 pioneerij- tai suojelukouluetuttuja reser-

viläisiä eri puolilta Suomea, joista 35 toimi rasteilla koulutustehtävissä. Jotokselle osallistui yhteensä 13 partiota, joissa kussakin oli 3 - 5 jäsentä. Koulutustapahtuman reserviläisjohtajana toimi **Janne Kalinainen**, ratamestarina **Peter Elo** ja huoltopäällikkönä **Kari Paakkola**, lisäksi rasteilla erilaisissa kouluttajatehtävissä toimi lähes parikymmentä kiltamme jäsentä. Kouluttajatehtävissä oli rasteilla myös yli kymmenen reserviläistä muista pioneerikilloista eri puolelta Suomea. Pioneeriaselaji on tietääkseni ainoa aselaji, joka järjestää tällaista oman aselajin reserviläisille suunnattua koulutustapahtumaa. Koulutustapahtumasta saatu palaute oli hyvä, siinä kiitettiin jotoksen antamaa hyvää koulutuksellista antia ja monipuolista sisältöä. Jotoksen voitti tällä kertaa partio Pura. Partion johtajana toimi **Mikko Hoppo** ja jäsenenä **Olli Rytkönen** ja **Eemeli Tikkanen**, kaikki nuoria reservin vänrikkejä.

■ SS

■ Moniherätepanoksen esittely ja koulutusrasti Pioneerij- ja suojelujotoksella (fikka Ellilä)

Puoli vuosisataa Viestimiespäiviä

Elokuun toisena viikonloppuna järjestettiin taas kerran viestialan vapaaehtoisen maanpuolustuksen vuotuinen ”Viestimiespäivät”-tapahtuma. Tällä kertaa tapahtumapaikkana oli monille muistakin yhteyksistä tuttu Partaharjun leirikeskus Pieksämäen kupeessa. Tapahtuman järjesti tänä vuonna Kaakkois-Suomen viestikilta, jonka kotipaikka on Mikkeli ja järjestelyihin osallistui myös Pieksämäen radioamatöörit ry. Viestimiespäivät ovat kaikille viestialan toimijoille avoin tapahtuma, jonka järjestelyistä vastaavat alueelliset viestikillat kukin vuorollaan yhteistyössä seutukuntansa muiden viestialaan liittyvien yhteisöjen kanssa.

■ TEKSTI: CARL-MAGNUS GRIPENWALDT
■ KUVAT: HEIKKI HUTTUNEN

■ Herrashenkilökisailijoita arvuuttelemassa tunnistorastin esineitä.

Viestimiespäiviä on järjestetty jo 1960-luvulta lähtien silloisen Viestikilta ry:n ja sen paikallisosastojen toimesta.

Ensimmäiset viestimiespäivät pidettiin Riihimäen varuskunnassa 6.-7. kesäkuuta 1964. Tapahtumaan osallistuivat kiltalaisten lisäksi myös palveluksessa olleet varusmiehet ja reserviläiset, jolloin osallistujia lienee ollut tuhatkunta. Ensimmäisille viestimiespäiville osallistui runsaslukuisesti myös sodanaikaisten viestijoukkojen veteraaneja, jotka näin saattoivat jakaa nuorempien kiltalaisten kanssa kokemuksia palvelusajastaan viestiselämissä. Seuraavina vuosina aselajin tapahtumaa vietettiin sekä Riihimäellä että Viestirykmentin harjoitusalueella Lopen Räyskälässä. Tapahtuma kytkeytyi tuolloin tiiviisti Viestirykmentin omaisten päivien viettoon.

Jo vuonna 1968 ehdotettiin viestimiespäivien järjestämistä eri puolilla maata sijaitsevien killan paikallisosastojen toimesta. Ajatus toteutui asteittain ja siirryttäessä liitto-organisaatioon vuonna 1989, alkoi vuorottelu järjestelyvastuun osalta toteutua säännöllisesti. Sen jälkeen viestimiespäiviä, kiltapäiviä tai kesäpäiviä on vietetty mm. Keuruulla, Utissa, Lohtajalla ja jopa Ahvenanmaan Brändössä.

■ Viestimiespäivien radioamatööriaseman OI4PM antennimaston pystytys käynnissä.

Vuoden 2014 viestimiespäivillä kisailtiin paremmuudesta perinteeksi muodostuneessa ”herrashenkilökisassa”, joka on rastimuotoinen sarja käytännöllisiä ja tietopainotteisia tehtäviä. Kilpailun voittajiksi valikoituivat **Seppo Uro** ja **Raimo Hämäläinen**.

Martti Susitaival esitelmöi osallistujille Päämajan radiokeskuksen toiminnasta jatkosodan aikana. Viestikeskus Lokin merkitys Päämajan viestiliikenteen järjestämisessä on laajalti tiedossa mutta Mikkelin ympäristössä toiminut radiokeskus on jäänyt vähemmälle huomiolle. Kaakois-Suomen viestikilta on teettänyt

tutkimuksen, joka tuottaa aiheesta vuoden 2015 aikana julkaisun ja näyttelyn. Viestimiespäivien aikana Partaharjulla toimi myös radioamatööriasema OI4PM, joka piti yhteyksiä mm. sodanaikaisella VREH-radiolla. Iltanuotiollakin tarinoitavaa riitti vielä toviksi auringon laskettua.

Viestimiespäivät olivat jälleen osoitus siitä, miten samaan aselajiin eri tavoin kytkeytyvät toimijat voidaan koota vapaaehtoisen maanpuolustuksen ääreen ponnistelemaan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Ensi vuonna tavataan!

■ Ensimmäiset viestimiespäivät Riihimäellä 1964. Osallistujia rakennus 18 kentällä.

Lentovarikon Kilta pystytti muistomerkin

Ruoveden Siikakankaan lentopaikalle

Lentovarikon Kilta on pystyttänyt muistomerkkejä useille paikkakunnille, joissa Ilmailuvarikolla tai sen seuraajilla on ollut toimintaa. Tänä vuonna oli vuorossa Ruoveden Siikakankaalle pystytetty ilmailumuistomerkki, joka vihittiin helteisessä kesäsäässä 23.5.2014

■ **TEKSTI:** AARNO SARAMÄKI

■ Siikakankaan muistomerkki.

■ Pronssilaatan korkokuvassa Lentolaivue 32:n Fokker D.XXI, tunnus FR-116 Kone oli 1.lentueen päällikön kapteeni Paavo Bergin nimikkokone.

■ 100:n sotalennon sankari luutnantti T. Vuorinen saapuu lennolta ja ottaa vastaan laivueen lahjan onnitteluiheen. Kuva on Rukajärven suunnalta kuvattu 11. elokuuta 1942. Tämä konetyyppi tukeutui sotavuosina myös Siikakankaalle. SA-kuva

Lentovarikon Riitta

Koska Ilmavoimien lentokalusto muuttui vähitellen 1920-luvulta alkaen vesikoneista maakoneisiin, kasvoi samalla myös uusien maalentokenttien tarve.

Ruovesi lehti kertoi kentän perustamisesta vuonna 1930 seuraavasti: "Puolustusministeriö on päättänyt rakennuttaa Ruoveden pitäjän Siikakan-kaalle välilaskukentän Kauhava-Helsinki lentolinjaa varten."

Lienee selvää, että alusta pitäen kentälle oli ajateltu toki muuta-kin käyttöä!

Siikakan-kaan kenttä on sijoitettu maastoon rakentamisen ja käytön kannalta varsin edulliseen soiden ympäröimälle harjuselän-teelle, jossa kelirikon vaikutukset arveltiin pieniksi.

Lentokoneiden lasku- ja nousualue on muodoltaan varsin erikoinen, se on halkaisijaltaan tasan 1000 metriä oleva täysi ympyrä. Tarvittavat aputilat oli suunniteltu sijoitettavaksi ympyrän laiduille.

Uuden lentokentän "kiitorata-alue" otettiin käyttöön vuonna 1936. Kenttä sopi ilmavoimien kaikkien konetyyppien käyttöön ja laskeutuminen tukikohtaan oli sallittu vain sotilaskoneille. Sotaan asti kenttä toimi lähinnä varalaskupaikkana.

Tukikohdan ensimmäiset rakennukset rakennettiin vasta välirauhan aikana ja ensimmäiset lentokonehallit valmistuivat keväällä 1941.

Kentän hoitovastuu oli Tampereella sijaitsevalla Ilmailuvarikolla, ja kenttää valvoi Kauhavan Ilmailukoulu.

Siikakangas sodassa

Sodan aikaa varten oli tehty suunnitelmat, joissa tukeuduttiin vahvasti Ruoveden kunnan ja alueen eri toimijoiden palveluihin. 1930 -luvun lopulla Siikakangas oli ehdolla myös Valtion lentokonetehtaan sijoituspaikaksi.

Talvisodan aikana tukikohta oli pommikoneilla operoivien Lentorykmentti 4:n varakenttänä.

Tammikuussa 1940 perustetun hävittäjälentolaivue 22:n kalustona olivat uudet Brewster-hävittäjäkoneet. Välirauhan aikana 27.3.1940 laivue nimettiin Lentolaivue 32:ksi, samalla laivue joutui luovuttamaan Brewsterit pois ja sai tilalle vanhemmat Fokker D XXI koneet.

Kapteeni **Erkki Heinilän** komentama Hävittäjälentolaivue 32 siirtyi toukokuussa 1940 uuteen tukikoh- taansa Siikakan-kaalle. Laivueen ka-

hestyessä siirtyi Hyvinkäälle. Ennen siirtoa Fokkerit aseistettiin ja ne saivat uuden sotamaalauksen keltaisine itärintamatunnuksineen.

Heinilän laivue taitavine opettajineen jatkokoulutti Siikakan-kaan pyöreällä korpikentällä kaikkiaan toistasataa Kauhavalta tullutta lentäjän alkua kyvykkäiksi taistelulentäjiksi isänmaan käyttöön. Lento-onnettomuuksia laivueelle sattui suhteellisen vähän hyvästä koulutuksesta ja kyvykkästä lähtöaineksestä johtuen.

Toukokuun lopulla 1941 Lentorykmentti 4 kävi tutustumassa Siikakan-kaan tukikohtaan ja vajaa kuukausi myöhemmin uuden sodan alkamisen ollessa jo näköpiirissä saapui Lentolaivue 44 Kemistä ja Lentolaivue 42 Luonetjärveltä uuteen tukikohtaan Siikakan-kaalle. Laivueet olivat varautuneet pitkään tukeutumisaikaan Siikakan-kaalla, mutta toisin kävi, sillä vain muutaman sotalennon ja muutaman viikon Siikakan-kaalla olon jälkeen Lentolaivue 42 siirtyi takaisin Luonetjärvelle ja Lentolaivue 44 uuteen tukikohtaan Mikkeliin.

Sodan jatkuessa kenttää käytettiin edelleen varakenttänä ja mm. koelentueen koepommitus-alueena.

Viimeisinä sotavuosina lentokonetehtas oli kovin kuormittunut ja kotialueen pommitusriskin kasvaessa päätettiin Kuoreveden tehtaan toimintaa hajauttaa perustamalla sille alaosa Siikakan-kaalle. Sota-aikana alueella toimi myös Lentoasevarikon varastoalue III ja Ilmailuvarikko 2.

Sodan jälkeen

Sodan jälkeen Siikakan-kaan lentokenttä ja varalaskupaikka on palvelut monella tavalla puolustusvoimia aina näihin päiviin asti. Rauhan tultua alueella oli varastoituna 44 Lento-sotakoulun lentokonetta.

Kenttä on toiminut sotien jälkeisinä vuosina myös liito- ja purjelen-

■ Alueella tapahtuneesta toiminnasta kertova laatta.

lustona oli 18 Fokker-konetta ja tehtävänä oli antaa jatkokoulutusta Ilmasotakoulussa Kauhavalla peruskoulutuksen saaneille tuleville hävittäjälentäjille.

Samaan aikaan kentälle siirtyi myös Ilmatorjuntajoukkue 142 suojaamaan tukikohdasta toimivia joukkoja.

Hävittäjälentäjien jatkokoulutus jatkui Siikakan-kaalla aina kesään 1941 asti, jolloin laivue sotatilan lä-

Lentovarikon Kilta

tokurssien kotitukikohtana aina vuoteen 1953 asti.

Puolustusministeriö kaavoitti aluetta 1960 -luvulla varsinaiseksi sotilaslentotukikohdaksi ja oli pa Siikakangas yhtenä vaihtoehtona suunniteltaessa nykyistä Tampere Pirkkalan lentokenttää 1970-luvulla!

Asevarikko 6 otti alueella isännöidyn vuonna 1970. Kuljetusvälinevarikkoon alue liitettiin 1983 ja Panssarivarikon varikko-osastoksi 1993. Länsi-Suomen huoltorykmenttiin alue liitettiin 2008.

Puolustusvoimien kalustoa ylläpitävä Millog Oy tuli toimintaan mukaan vuonna 2009. Puolustusvoimauudistuksen myötä Siikakangas saa lähivuosina uuden isännän turkulaisesta 2. Logistiikkarykmentistä.

Muistomerkin paljastus

Muistomerkin paljastustilaisuuteen oli saapunut runsaasti siviili- ja sotilashenkilöitä. Tilaisuus alkoi juhmallisesti partiolippukunta Tampereen Kotkien puhallinorkesterin soittamalla Parolan marssilla.

Muistomerkin paljastuspuheeseen Ilmavoimien entinen komentaja, kenraaliluutnantti **Heikki Lyytinen** kertasi Siikakankaan lentokentän ja

sen alueen historiaa. Lopuksi hän lausui:” Siikakankaan lentokentällä on mielenkiintoinen historia, jonka aikana se on palvellut merkittävällä tavalla isänmaamme puolustamista niin aktiivisena lentotukikohtana ja varalaskupaikkana kuin tärkeänä varasto- ja huoltoalueenakin. Nykypolville Siikakangas on varsin tuntematon, sillä varastoalueet aitoineen jäävät tavallisille asukkailla niin täällä Ruovedellä kuin muuallakin varsin etäisiksi ja kätkevät näin monipuolisen historiansa aitojen sisäpuolelle. Tämän takia historian kirjaaminen ja esille tuominen jälkipolville on mielestäni erinomaisen arvokasta ja tärkeää, sillä historian tunteminen luo pohjan tulevaisuuden kehittämiselle.

Kiitän erityisesti **Aarno Saramäkeä** ja hänen ansiokasta työryhmäänsä, sekä Lentovarikon kilttaa tämän arvokkaan muistomerkin saamisesta valtatie 66:n varteen aivan varastoalueen aidan viereen, jossa menneisyys ja nykypäivä kohtaavat. Samalla kiitän Ruoveden kuntaa hienosta panoksesta samoin kuin kaikkia muitakin hanketta tukeneita yhteisöjä ja henkilöitä.

Pyydän kunniaakkaita airueitamme, täällä Siikakankaalla sotaohjaajakoulutuksen saanutta insinööri-eversti

Veikko Juurikasta sekä entistä koelentueen päällikköä ja Karjalan Lentoston komentajaa, eversti **Matti Antikaista** paljastamaan Siikakankaan muistomerkin kertomaan tämän päivän suomalaisille ja jälkipolville alueen merkittävästä roolista isänmaamme historiassa”.

Samanaikaisesti suojahupun poiston kanssa teki ilmavoimien Hornet ylilennon ohjaajana majuri **Mikko Koli**. Ylilennon jälkeen seurasi sotilaspastori Kari Mannermaan muistomerkin vihkiminen. Tilaisuus Siikakankaalla päättyi puhallinorkesterin soittamaan Sotamarssiin.

Juhlakahville siirryttiin läheisen Hyytiälän Metsäopiston yli satavuotiaan vanhan ruokalan juhlasaliin. Jääkärimarssi esityksen jälkeen esitti Lentovarikon killan puheenjohtaja **Aarno Torikan** tervehdyssanat. Oman tervehdyksensä tilaisuudessa esittivät metsäopiston johtaja MMT **Antti Uotila**, Ruoveden kunnanjohtaja **Eeva Kyrönviita** ja Millog Oy:n Siikakankaan toimipisteen päällikkö **Hannu Inkinen**.

Lisää kuvia muistomerkkihankkeesta ja paljastustilaisuudesta löytyy Lentovarikon Killan web-sivuilta <http://www.lentovarikonkilta.fi/siikakangas.php>.

■ Kenraali Heikki Lyytinen pitämässä muistomerkin paljastuspuhetta. Edessä oikealla muistomerkin vihkinyt ja siunannut sotilaspastori Kari Mannermaa. Kunniavartion oikealla puolella muistomerkin paljastaneet veteraanit insinööri-eversti Veikko Juurikas ja eversti Matti Antikainen.

Porin prikaatin kilta

Lihoi Okra-messuilla

Jäsenmäärä nousi jo 1 300:aan!

■ TEKSTI JA KUVA: KARI NUMMILA

Oripäässä joka toinen vuosi järjestettävä maaseutunäyttely Okra -messut lihotettiin taas Porin prikaatin kiltaa, jonka jäsenhankintaan ja kiltauotteiden markkinointiin paneutuneet **Seppo Yli-Nissilä**, **Markku Nummijoki** ja **Tauno Rohkimainen** ahersivat kokoon hienon tuloksen neljänä messupäivänä; uusia jäseniä

kertyi peräti 83 ja näin killan jäsenmäärä nousi jo 1 300 henkeen!

Messuilla kiersi peräti 100 000 kävijää, joiden joukossa liikkui arvatunkin tuhansittain prikaatissa palveleita miehiä naisia. Potentiaalisista jäsenkandidaateista ei tullut siis todellakaan pulaa.

Kontakteja synnytti ”väkisinkin” se, että kilta palveli vieressä kah-

den elintärkeän kumppaninsa eli Porin prikaatin ja Säkylän sotilaskodin kanssa. Puolustusvoimat vetävät aina väkeä sotilaskodista puhumattakaan. Kahden sotkuauton edessä kiemurteli loputon kahvittelijoiden jono.

- Tämä homma ei toimi tyrkyttämällä vaan asiallisella keskustelulla, jossa päätösvalta on tietysti keskustelukumppanilla, Yli-Nissilä korostaa.

■ Seppo Yli-Nissilä on hankkinut vuosien varrella satoja uusia jäseniä, joista yhden henkilötietoja hän tässä kirjaa Oripään Okra-messuilla.

Kenraalintie-marssi

■ TEKSTI: MIKAEL KASKELO VARSINAIS-SUOMEN KILTAPIIRI RY:N PUHEENJOHTAJA

26.4.2014 marssittiin 12. kerran Varsinais-Suomen Kiltapiiri ry:n kunto liikunta-tapahtumana Kenraalintie-marssi Turun Kaksikerrassa runsaan 60 marssijan ja järjestelyihin osallistuneen voimin. Joukosta löytyi myös kaikkiin marsseihin osallistuneita!

■ Etualalla marssin suojelija kreivitär Karin-Birgitte Ehrnrooth ja lähtölaukaus-käskyn antaja entinen puolustusministeri Stefan Wallin.

Ensimmäisen marssin suojelijana vuonna 2003 ehti olla itseoikeutetusti jalkaväenkenraali **Adolf Ehrnrooth**. Hänen poismenonsa jälkeen Kiltapiirillä oli todellinen ilo saada suojeluperinnettä jatkamaan kreivitär **Karin-Birgitte Ehrnrooth**, joka on säännöllisesti tervehtinyt marssin osallistujia sekä sen käsiohjelmassa että paikalla. Marssin lähtölaukauksen ampujaksi on viime vuosina pyritty saamaan - ja saatukin -myös ”laajemman julkisuuden” henkilö, kuten entinen puolustusministeri **Stefan Wallin**, kenraaliluutnantti **Rolf Wilhelm Stewen**, AVI:n pääjohtaja **Rauno Saari** ja **Lola Walinkoski**. Tänä vuonna lähtölaukauksen ampujana oli yliluutnantti reservissä **Pia Lindell**.

Pirkanmaalta, Hämeenlinnasta ja pääkaupunkiseudulta olemme saaneet muutamia vankkumattomia kannattajia, jotka aina tulevat iloisella

mielellä mukaan. Kaiken kaikkiaan marssijoista on muutama ollut joka kerta mukana – satoi tai paistoi!

Tässä yhteydessä mainostankin tätä 10/18/25 km marssia jälleen Maanpuolustajan lukijoille. Valtakunnallisen lehden levikkialueella on sellainen määrä maanpuolustajia, että siltä pitäisi kyllä irrota moninkertainen määrä mukaan. Osallistujia kyllä mahtuu ”kylän raitille” huomattavasti

nykyistä enemmän. Tässä on alueen reserviläisille ja maanpuolustajille oivallinen paikka kuntoilla kauniissa luonnossa ja hyvässä seurassa – tulkaapa ensi vuonna (18.4.2015) oikein sankoilla joukoilla mukaan. Voit vaikka haastaa sen kaverisi mukaan tai kerhojen/yhdistysten johtokunnat/hallitukset haastavat naapurinsa, niin hekin ”joutuvat” liikkumaan! Tänä vuonna **Kanervan Ikekin** osallistui marssiin juuri ennen ensimmäistä Ukrainan keikkaansa. Hän sai marssilta hyvän ja reippaan mielen vaativaa ulkomaan tehtävään varten!

Kenraalintie -marssin tarkoituksena on edistää marssi- ja liikuntaharrastusta kaikenikäisten keskuudessa. Tavoitteena on kannustaa osallistujia hankkimaan sellainen kuntotaso, että marssireitteinä olevat matkat voidaan suorittaa ilman keskeyttämiä.

Marssi ei ole kilpailu, eikä osallistujille mitata aikaa. Kaikki maaliin saapuneet ovat voittajia.

Selkämeren Rannikkokilta Ry

Jaskari-päivä

Kuuskaajaskarin perinnelinnakkeen tulosta takaisin Rauman kaupungin omistukseen tulee syksyllä kuluneeksi 14-vuotta.

■ TEKSTI: TAUNO SETÄLÄ

Perinteikäs linnakesaari toimii nykyisin matkailusaa-rena joka on matkailijoiden käytössä varhaisesta keväästä myöhäiseen syksyyn ja on hienosti lunastanut paikkansa kaupungin eräänä kiinnostavana matkailukohteena, joka on luonnollisesti edellyttänyt myös tarvittavat turisteja palvelevat kuljetukset saarelle ja takaisin sen lisäksi että omilla veneillä liikkuvat eivät tarvitse aikatauluyhteyksiä ja heille on järjestetty tarvittavaa laituri-tilaa. Luonnollisesti saarella voi myös majoittua mukaviin rivitaloasuntoihin tai aistiakseen sotilaselämää uuden kasarmin tupiin sotilassäntöön ja muihin hieman karumpiin asumisolosuhteisiin.

Nykyisen saarella toimivan matkailuyrittäjän aloitteesta on perin-

teikkäällä saarella alettu järjestää vuotuista ns. Kuuskaajaskari päivää elokuun ensimmäisenä viikonvaihteena. Järjestelyissä on ollut mukana myös kaupungin matkailutoimisto ja päivän ohjelma on pyritty laatimaan kaikkia kiinnostavaksi perhetapahtumaksi. Alusta asti järjestelyissä on ollut mukana saarella toimivat Saaristomeren Merivartioston kilta ry Rauman veneryhmä, Selkämeren Rannikkokilta ry sekä Rauman Laitesukeltajat joilla on omaa majoitustilaa ja toimintaa saarella muutoinkin. Järjestyksessään kolmatta Kuuskaajaskari päivää vietettiin 2. päivä elokuuta. Tänä vuonna oli aivan erikoiset teemat –päivälle koska syksyllä tulee kuluneeksi 75-vuotta Kuuskaajaskarin linnakkeen perustamisesta ja joulukuussa 50-vuotta koko Suomea järkyttänees-

tä veneonnettomuudesta. Ohjelmasta mainittakoon;

- pelastusnäytös laivan pelastuslautalle,
- lasten sukelluspuisto valvottuna,
- esitelmä linnakkeen 75-vuotisesta historiasta,
- sumopainia, muurinpohjalettuja ja jätti-dartstaulu
- saaristolaisbuffet auki koko päivän
- muistonäyttely K 8:n ja hinaaja Rauma II:sen yhteentörmäyksestä mukana oli myös kaksi onnettomuudesta selvinnyttä jotka kertoivat tuntemuksistaan
- vanhassa sotilaskodissa oleva kivipaja näyttely auki koko päivän
- orkesteri esiintyi ja illalla vanhassa kasarmissa sai laulaa karaokea,
- yleisösauna oli käytettävissä koko päivän,

- päivän kohokohtana 152 / 50 T tykillä ammuttiin ns. saluuttilaukaus, ja
- illalla JoJo-teatterin esitys Vaimoni on toista maata

Ohjelmasta tietoisina myös Turkulaiset veljeskillat Turun Rannikotykistökilta ja Saaristomeren Merivartioston kiltta järjestivät jäsenilleen yhteiskuljetukset Raumalle. Etukäteismainostus toi paikalla runsaasti asiasta kiinnostunutta yleisöä ja myös

entisiä linnakkeella palvelleita henkilöitä.

Mainittakoon, mm. että linnakkeen 75-vuotinen historia kiinnosti niin paljon että 110 paikkaisten elokuvastalin istuinpaikat eivät riittäneet kaikille asiasta kiinnostuneille.

Toinen kiltamme kannalta huomattava vierailu oli 16. elokuuta jolloin insinööriupseerit vierailivat Kuuskajaskarissa seitsemänsillä kesäpäivillä. Mukana perhetapahtumassa oli

50 henkilöä joista 36 aikuista ja 14 lasta. Mainittakoon, että mukana oli Tampellan aseosaston entinen suunnittelupäällikkö **Seppo Nikula** joka pitkään keskusteli killan tykkimestarin **Iiro Hyrskyn** kanssa tykin hydraulisen korotusjärjestelmän muutosvaiheista. Saarella oli samanaikaisesti Pirkkala seura ja myös heille sallittiin tulla seuraamaan päivän kohokohtaa, eli killan tykkiryhmän ansiokkaasti toteuttamaa saluuttilaukausta.

Turun Rannikotykistökillan Sääntömuutos, retkiä, tykkitalkoita ja paljon muuta

■ **TEKSTI:** MIKAEL KASKELO

■ **KUVAT:** ARTO HEINONEN

Killan sääntömuutosesitys on hyväksytty Patentti- ja rekisterihallituksessa. Eräs muutos on, että siirrytään kahden vuosikokouksen käytäntöön. Syksyllä on tulevan kauden henkilövalinta-, toimintasuunnitelma- sekä talousarviokokous ja keväällä menneen kauden toimintakertomuksen sekä tilien hyväksymiskokous. Näin ensimmäisellä syyskokouksekerralla on

Turun Ranniseutuyhdistykseltä

puheenjohtaja sekä koko hallitus valinnan alla, hallituksesta puolet valitaan 1-vuotisia ja puolet 2-vuotiskaudelle. Syyskokous pidetään la 8.11. Turussa Juliniassa ennen killan perinteistä Syysjuhlaa.

Kilta teki 22 hengen voimin matkan Pensariin 30.8. ja matkalaiset olivat tyytyväisiä ”viimeisen päälle” kesäisen päivän antiin. Oheisessa kuvassa otetaan Kuulalaakeria vapaudelle.

Myös Öron 12” tykkitalkoissa vko 35 oli tänäkin vuonna kiltamme jäseniä. Kuvissa on tasohuoneen kunnostusta Pentti Sillanpään, Pontus Enestamin, Urpo Saaren ja Heikki Pohjanvirran voimin sekä linnakkeen 1. tykki.

Killan kuukausittaiset kahvitapaamiset sekä Mursujaoksen polskuttelu Impivaaran uimahallissa ovat saaneet oman kävijäkuntansa. Kahvitapaamisissa on ollut jopa muutama teemakin, josta on sitten kerrottu kuulijoille. Tässä rohkaistaankin jäsenistöä osallistumaan kahvitteiluun ja uintiin mukavassa seurassa.

Toimintasuunnitelma 2014 loppuvuoden osalta on seuraava. Mahdolliset aikataulumuutokset tulevat Turun Sanomien kiltapalstalle ja sen netin tapahtumakalenteriin sekä omille kotisivuillemme. Samoin uusista kohteista informoidaan mainittujen kanavien kautta.

LOKAKUU	Mahdollinen yritysvierailu Valmet Automotiveen / vierailu Arkistolaitokseen Helsinkiin
MARRASKUU 8.11.	Killan syyskokous ja Syysjuhla
JOULUKUU	Itsenäisyyspäivä (lippupartio)
	Miniristeily Tukholmaan
	Jouluaaton kunniavartiot
Kahvitapaamiset kuukauden ensimmäinen keskiviikko klo 14 Forumin Rossossa.	
Uimahallitapaamiset Impivaaran uimahallissa kuukauden toinen keskiviikko klo 10.	

Kilta toivottaa kaikille raikasta syksyä!

■ Paraati etenemässä Raatihuoneenkatua kohti sankarihautoja ja Ulrika Eleonoran kirkkoa. Kuva Tarja Boström

Kristiinankaupungin kiltapäivät

Laivastokiltalaiset toivat säpinää pikkukaupunkiin

Kuluneen kesän valtakunnalliset laivastokiltapäivät pidettiin Pohjanlahden Laivastokillan isännöimänä vanhassa merikaupungissa Kristiinankaupungissa 26.-27. heinäkuuta. Päiville osallistui 26 jäsentä kolmesta eri aluekillasta sekä pääkillasta, Laivaston Kiltary:stä. Lisäksi mukana oli jonkin verran muiden reserviläisjärjestöjen edustajia, joten kokonaismäärä oli noin 30 henkeä.

■ **TEKSTI:** TEUVO RODEN

Päivät avattiin lauantai aamupäivällä paraatimarssilla, joka eteni torin kautta puistikkoa pitkin kaupungin Raatihuoneen ohitse Ulrika Eleonoran kirkolle, jossa Laivaston Killan puheenjohtaja Olavi Niskanen ja Pohjanlahden Laivastokillan puheenjohtaja Teuvo Roden laskivat yhdessä seppeleen sankarihaudalle. Marssirivistöä, jota tahditti rumpuryhmä, johtivat Vaasan Kiltapiirin puheenjohtaja

ja kiltaveli Per-Elof Boström sekä kiltaveli Paavo Rantala, killan paikallisia toimijoita. Suomen lippua marssirivistössä kantoi Suupohjan Reserviläisten Jukka Kangasniemi. Lippulinna oli kaikkiaan seitsemän kiltaja yhdistyslippua: neljän eri laivastokillan lippua sekä Kristiinankaupungin Reserviupseerikerhon, Vaasan Kiltapiirin ja Merenkurkun Killan liput. Maanpuolustusjärjestöjen marssia ei Kristiinankaupungissa ole liian usein nähty,

joten huolimatta ajankohdasta ja helteisestä säästä melkoinen joukko kaupunkilaisia oli kerääntynyt kadunkulmiin seuraamaan marssia.

Pohjanlahden Laivastokillan kiltalukset, Ahven-luokan Maria ja Y-20-luokan Linda olivat molemmat mukana päivillä ja yleisön tutustuttavina. Alukset osallistuivat paraatiin torin laidalla Ahven juhlapututettuna ja partaat miehitettyinä kun paraati ohitti torin. Ahven oli varta vasten ajet-

Kristiinankaupungin kiltapäivät

tu Vaasasta Kristiinankaupunkiin jo viikkoa ennen juhlaiviikonloppua, ja sillä oli järjestetty siirtopurjehduksen lisäksi muitakin koulutusajoja. Ahven jäi ainakin kesäksi 2014 Suupohjan viirikön käyttöön ja Linda puolestaan siirrettiin Vaasaan.

Sepeleenlaskun jälkeen tutustuttiin Ulrika Eleonoran kirkon historiaan, ja sen jälkeen siirryttiin meri- ja maakuljetuksilla Kristiinankaupungin purjehdusseuran ravintolaan Pavikselle lounaalle. Tämän jälkeen alkoi Raatihuoneelle päivien luento-osuus. Majuri evp **Jan-Erik Juslin** alusti Stella Polariksesta ja hänen jälkeensä insinööri majuri **Harri Paattimäki** Satakunnan tykistöprikaatista kertoi uusista taistelumenetelmistä. Varsinkin jälkimmäinen luento herätti vilkkaan keskustelun aiheestaan. Ensimmäinen kiltapäivä päättyi yhteiseen veljeslalliseen hotelli Kristinassa. Iltajuhlissa Pohjanlahden Laivastokillan puheenjohtaja luovutti varapuheenjohtajan avustamana killan neljälle ansiotuneille jäsenille huomionosoitukset. Samassa yhteydessä Pohjanlahden Laivastokilta onnitteli Turun Laivastokiltaa 50 vuoden ansiokkaan taipaleen johdosta. Veljesiltaa jatkettiin ns. Suolamakasiinissa. Hiljaisuus huudettiin klo 23.30 hotellissa, joihin osallistujat oli majoitettu, joskin järjestäjät eivät käyneet laskemassa olivatko kaikki paikalla, tämä kun oli omantunnon kysymys.

Väärä hälytys

Sunnuntai alkoi ”kukonlaulun aikaan”, sillä klo 07.00 kastettiin Kristiinankaupungin 5. Kunniakansalainen Kaupunginlahteen. Kiltalaiset olivat paikallisen yleisön joukossa todistamassa tapahtumaa. Vasta sen jälkeen päästiin aamupalalle Lassfolkin pihamaalle. Sunnuntaiaamun ohjelma jatkui tutustumisella kahdessa eri paikassa sijaitsevaan Kristiinankaupungin Merimuseoon, jonka jälkeen suoritettiin herrasmieskilpailu neljän joukkueen kesken. Lajeja oli neljä: ammunta (kumiritsoilla), käsikranaatin heitto (mm. rautakuulilla), etäisyyden arviointi (omilla silmillä) ja maamiinojen etsiminen (aidolla miinahravalla). Hikisestä säästä huolimatta kaikki joukkueet selvisivät kunnialla kisasta. Palkinnot jaettiin lähtölounaalla, jonka jälkeen autojen nokat käännettiin kohti kotikonttuja. Päivien paikallisina yhteistyökumppaneina järjestelyissä olivat historyayhdistys Stella Polaris ja Unikeonpäivän järjestäjätaho PeTa -consult, josta kiitokset näille. Ensi kesänä tavataan taas Haminassa Kymer Laivastokillan järjestämällä kiltapäivällä.

Sunnuntaina aamupäivällä sattui myös erikoinen tapahtuma. Epäiltiin, että joku henkilö oli hukkunut Kaupunginlahdella, koska rannalta oli löydetty vaatemytty ilman omistajaa. Länsi-Suomen merivartioston helikopteri oli tullut Turusta asti etsintöihin, joihin myös killan vene Maria osallistui. Onneksi hälytys oli väärä, koska vaatemytyn omistaja ilmoittautui myöhemmin itse poliisille.

■ Valmistautumista paraatiin. Kuvaaja Kaarina Roden

■ Iltajuhlissa palkitut. 3. vasemmalta Erkki Lehtimäki (Suomen Leijonan ansioristi), Antero Honkasalo (Pohjanlahden Laivastokillan ansioristi), Per-Elof Boström (Pohjanlahden Laivastokillan kiltaristi) ja Armas Sarvela (Maanpuolustuskiltojen Liiton pronssinen kiltaristi). Taustalla Turun killan puheenjohtaja Jouni Aho. Vasemmalla huomionosoitusten ja kajat. Kuva Tarja Boström.

■ Myös killan veneet osallistuivat päiville. Etualalla Linda ja takana juhlaiputettu Maria, joka on kuljettamassa osanottajia lounaalle Pavikseen. Kuva Tarja Boström.

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

Toiminta laajenee linnakeveneeseen

■ Vanha puheenjohtaja, komenta- ja evp Hans-Peter Rekola, ojentaa nuijan uudelle puheenjohtajalle, Kristiina Slottele. Kuva: Ove Enqvist

Maaliskuussa 2014 Suomenlinnan Rannikkotyökistökilän vuosikokous valitsi puheenjohtajakseen killan 50-vuotisesa historiassa ensimmäisen naisen, allekirjoittaneen. Tietääkseni nainen maanpuolustuskilän johdossa on vielä tällä hetkellä yleisestikin aika harvinainen näky. Mutta olen iloinen ja nöyrä, että sain tämän kunniatehtävän. Sain sitä paitisi johdettavakseni hyvin hoidetun killan niin taloudellisesti kuin toiminnallisestikin ja pyrin jatkamaan samalla edellisen puheenjohtajan, Hasse Rekolan, viitoittamalla tiellä.

■ TEKSTI JA KUVAT: KRISTIINA SLOTTE

■ Kuivasaarella yleisöviikonloppu

Uutta on tulossa ja jo tullutkin. Toukokuussa Merivoimat ja Maanpuolustus-koulutusyhdistys (MPK) allekirjoittivat sopimuksen, jolla merivoimat luovuttaa kolmen vuoden aikana MPK:lle kuusi linnakevenettä siten, että kaksi kunakin vuonna. MPK vuorostaan tekee Sininen Reservi ry:n jäsenyhdistysten kanssa käyttäjäsopi- muksen linnakeveneistä.

Kaksi ensimmäistä linnakevenettä luovutettiin, toinen (L-104) meille Suomenlinnan Rannikkotyöstökil- lalle, toinen (L-101) Vaasaan Vaasan Meripuolustustaidon kehittämisyh- distykselle. Linnakevenemme sai ni- mekseen M/S Kuivasaari ja Vaasaan lähti M/S Sommarö. Turussa meri- voimien vuosipäivänä 9.7 pidettiin juhlallinen kastetilaisuus Aurajoen rannassa. M/S Kuivasaari sai kum- mikseen Suomenlahden Meripuolus- tusalueen komentajan, kommodori Markus Aarnion puolison, **Katja Jo- kirannan** ja M/S Sommarö merivoi- mien entisen komentajan, lippuea- miraali Veli-Jukka Pennalan vaimon, **Anja Pennalan**.

Puolustusvoimauudistuksen myö- tä merivoimat ovat luopuneet pää- kaupunkiseudulla mm. Isosaaren

linnakeesta ja siten osasta linnake- veneitään. Tämä oman linnakeve- neen saaminen oli erittäin tervetullut lisä killan toimintaan. Nyt pääsem- me liikkumaan omavaraisesti mante- reen ja killan hallinnoiman tykkisaa- ren, Kuivasaaren, väliä. Myös Järvön kuljetuksiin linnakeveneestä on apua.

Kuivasaari

Kuivasaarella oli kesän aikana run- saasti toimintaa. Saarella järjestettiin kolmena viikonloppuna kesällä yh- teistyössä Iha-lines Oy:n ja Rannik- kosotilaskotiyhdistyksen kanssa ylei-

söviikonloppuja, jolloin kiltalaiset esittelevät saarta ja 305 mm:n kaksioistykkitorniaan, Obuhovia, ”Vanhaa Rouvaa”. Myös yrityskäyntejä tehdään saareen vilkkaasti. Jotta tykki, saari ja sen luonto pysyisivät edes jonkinlai- sessa kunnossa, tarvitaan myös usei- ta talkooviikonloppuja. Merivoimien luopuessa linnakesaaristaan myös Kuivasaaren kohtalo on vielä auki. Olemme vuosia kunnostaneet ja rakentaneet saareen rannikkotyöstös- tä kertovaa tykkimuseota. Olisimme edelleenkin halukkaita olemaan mu- kana kehittämässä tätä upeaa saarta ja siellä olevaa museoaluetta.

■ Kuivasaaren kummi
Katja Jokiranta

■ Kuivasaaren kas-
tetilaisuus Aurajoen
rannalla on ohi

MPK:n meripuolustuspiirin toimintaa linnakesaarilla

Suomenlinnan Rannikkotyökistökillan kiltalaisia on ollut mukana MPK:n toiminnassa aivan sen historian alkutaipaleilta saakka. Olemme toimineet niin johtotehtävissä, kouluttajina että kurssinjohtajina Meripuolustuspiirin harjoituksissa. Myös saariamme, sekä Järvön harjoitusalueetta Porkkalan eteläpuolella että Kuivasaarta, on käytetty, ja jatkossakin käytetään, kurssien ja harjoitusten pitopaikkana. Linnakesaarilla sääolosuhteet vaihtelevat ja antavat erinomaisen taustan merellisille kurseille. Tänä syksynä harjoiteltiin mm. sähköt poikki-tilannetta Kuivasaarella ja Järvön aluetta on käytetty usein mm. merestä pelastautumisharjoituksissa. Nyt linnakeveneiden myötä Meripuolustuspiirissä aloitetaan sotilasvenekuljettaja- ja kansimieskurssit. Kiltalaisia toimii kursseilla kouluttajina ja Järvön harjoitusalueetta voidaan esim mainiosti käyttää välietappina ajoharjoittelussa. Haasteena on killalla myös saada lisää omia kuljettajia M/S Kuivasaareen. Siinä vastavuo-roisesti auttavat meitä MPK:n meripuolustuspiirin kurssit.

Killan tulevaisuus

Rannikkotyökistön siirtyessä pikkuhiljaa aselajina historiaan, on meidänkin killan pakko kääntää katsemme mantereelle ja rannikkojoukkoihin. Varusmiehet ovat linnakkeilta hävinneet ja siirtyneet rannikon kasarmeihin. Toki killan merkitys historiallisten ja kulttuurillisten arvojen vaalijana jatkuu, mutta nuorta verta on saatava ”ukkoutuvan ja akkautuvan” killan toimintaan mukaan. Uutta toimintaa siis on kehitettävä. Mitä se on, aika näyttää.

■ Killan uusi M/S Kuivasaari sai MPK:n värit ja logot

■ Sähköttä-kurssi saapuu M/S Kuivasaarella

■ Kurssilaiset tutustumassa Vanhaan Rouvaan

■ Ratsumieskilan Hämeen ja Lahden Eskadronan yhteisosasto Rakuunapäivien pääjuhlassa Lappeenrannassa Adolf Ehnroothin aukiolla. Tapahtuman järjestäjänä oli Rakuunakilta ja Maasotakoulu. Rakuunapäiville oli kutsuttu ruotsalaisia husaariveljiä ja kesällä 2015 on meidän vuoro vieraillla Husaaripäivillä. Yhdessä olemme vahvempia!

HAKKAA PÄÄLLE!

Ratsuväen mänööveri superviikonloppuna 6. – 10.8. 2015 osoitti suomalaisen ratsuväen olevan voimissaan ja hakkapeliittojen legendan elävän.

■ **TEKSTI:** JANNE KURKINEN
■ **KUVAT:** MARKUS RAUTIAINEN

Iskukykyinen ratsuosasto koottiin Tampereelta Hämeen Eskadronasta, Hollolasta Lahden Eskadronasta ja Lappeenrannasta Etelä-Karjalan Eskadronasta.

Osastot kokoontuivat torstaina Lappeenrantaan Rakuunamäelle yhteisharjoituksiin ja pitämään marssitaukoa. Perjantaina erillisosasto lähetettiin Ilomantsiin torjuntaisteluiden muistojuhlaan. Sen tehtävänä oli osallistua eri tilaisuuksiin ja antaa näytös ratsuväen perinteisistä taidoista.

Lappeenrantaan jääneet osat suorittivat Rakuunapäiviin liittyviä teh-

täviä kuten paraatin ja kaupunkipartiointia. Ilomantsin erillisosasto palasi Lappeenrantaan sunnuntaiksi jolloin koko osasto esiintyi Rakuunapäivien pääjuhlassa.

Yhtä juhlaa!

Näytöksiin sisältyy tavallisesti sulkeisjärjestys ratsain eri askellajeissa sekä miekan käyttöä. Myös muita ratsuväen taitoja, kuten palavan esteen ylittämistä voidaan esittää.

Hevoselle osallistuminen on vaativaa. Se edellyttää sopivien luonteenominaisuuksien ja fyysisten

PEKKA NIEMINEN

■ Erillisosasto Ilomantsissa. Ilomantsissa laitettiin 1944 viimeinen sulku puna-armeijalle. Taisteluissa kunnostautui Ratsuväkiprikaati. Ratsumieskilta ja Puolustusvoimat vaalivat yhdessä taistelujen muistoa.

■ Offensiivin aikana vallinnut helle vaikutti hevosten kuljetusjärjestelyihin ja asetti ratsukoiden huollolle erityisiä tarpeita. Kuvassa järjestäytyessä Saimaan Merihevosrikaati uittaa ja juottoa varten.

ominaisuuksien lisäksi hyvää peruskoulutusta ja tottumusta toimia joukon osana. Samoja asioita vaadimme ratsastajilta. Näin saadaan aikaan ratsukoita jotka ratsastavat uusiin voittoihin ratsuväen reippaassa ja railakkaassa hengessä.

Ilman monipuolista tukea ja apua sekä yhteistyötä olisimme heikot. Onnistuneen atakin takana on aina tukijamme joille saamme olla kiitolliset.

Ratsuosastolla operointi edellyttää huomattavia taloudellisia resursseja, valtavasti työtä ja aikaa. Väsynee-

nä kotitalliin palatessa voi vain todeta että ratsuväki on raakaa ja rakuunan elämä kovaa. Mutta jokainen hetki on yhtä juhlaa.

www.ratsuvaenkilta.fi

Sotilaita yhdistää suhde hevoseensa

Ratsastava Yabusame Samurai -ryhmä vieraili Suomessa toukokuussa 2014. Ryhmä harjoitteli Kangasalla, jossa Hämeen Eskadroonan ratsukot ottivat heidät vastaan. Puolustusvoimien tervehdyksen esitti kenttäpiispa Pekka Särkiö -ratsailta:

“Dear friends from Japan, I am pleased to greet you on behalf of the Finnish Defence forces.

You are carrying a very long and valuable tradition of samurai cavalry and archery. We are soon going to see a highly respectable example of your horsemanship.

We in Finland also appreciate our history of horsemanship. We are proud of our cavalry traditions, which are maintained for example here in Kangasala. Technical inventions have

brought much progress in our societies. Though, I am convinced, that we need respect and awareness of history, deep sense of nature, friendship with animals – like horses – and also a presence of religion in our lives.

I wish you a pleasant visit in Finland. “

JAAKKO MARTTILA

JAAKKO MARTTILA

Ilomantsia ei unohdeta

Itärajan tuntumassa Ilomantsissa käytiin heinä-elokuun taitteessa 1944 jatkosodan viimeinen suurtaistelu. Vanhan mottimestarin, rajakenraali Erkki Raappanan johdolla lyötiin kaksi neuvostodivisioonaa sekä vielä niiden avuksi pyrkineet joukot torjuttiin.

■ TEKSTI: MATTI HILSKA JA ANNA-KAISA KOTAVIITA

■ VIELÄ KERRAN VOITTO! Puna-armeija lyötiin Ilomantsissa takaisin rajan taakse. SA-kuva.

■ Hämeen Ratsujääkäripataljoonan ja Ratsumieskillan liput saapuvat Palovaaran muistomerkkialueelle siniristilipun vana-vedessä.

I lomantsiin oli heinäkuussa siirretty Viipurinlahden torjuntataistelujen hiljennyttyä myös Ratsuväkiprikaati kaksine ratsurykmentteineen (HRR ja URR). Näistä Hämeen ratsumiehet kunnostautuivat erityisesti Hattuvaaran suunnalla.

Ilomantsi on ainoa paikkakunta nyky-Suomen puolella, missä jatkosodan suurtaisteluja käytiin. Ratsumieskiltä ja Hämeen ratsujääkäripataljoona ovat jo vuosikymmeniä vaalineet ja kunnioittaneet niiden taistelujen muistoa.

Vuonna 1984, kun taisteluista oli kulunut 40 vuotta, taistelupaikkojen maisemissa oli useaan sataan nouseva joukko veteraaneja, kiltalaisia ja muuta yleisöä. Autenttista autenttisemmän kuvauksen taisteluista antoi **Voitto Niskanen**, joka 1944 toimi HRR:n 1. eskadroonan päällikkönä.

Tänä kesänä, kun Ilomantsin taistelujen päättymisestä oli kulunut 70 vuotta, olivat Hämeen ratsumiehet tapahtumissa mukana. Toki Hattuvaarassa on käyty välivuosinakin.

70-vuotisjuhllaisuuksista oli Ilomantsissa järjestetty kokonainen tapahtumaviikonloppu, jonka yhteydessä oli myös 14. eli Raappanan divisioonan perinnepäivät.

Ratsumiehiä ja naisia oli matkassa bussilastillisen verran ja omaa reittiään matkasi myös ratsuosasto. Yhdeksän ratsukon osasto esiintyi lauantaina juhlakentällä ylittäen huomioarvollaan eli suosiollaan sekä Hornetin että NH-helikopterin. Ratsuväen sulkeisjärjestystä 1930-luvun malliin esittivät Hämeen ja Lahden eskadroonien perinneasuihin pukeutuneet ratsukot. Ilomantsin reissun yhteydessä

■ Hattuvaaran taisteluiden muistoa kunnioittaen Hämeen ratsumiehet.

ne poikkeisivat myös Lappeenrannan Rakuunapäivillä.

Hattuvaara

Hattuvaaran taisteluiden ja niihin osallistuneiden joukkojen muistokivet laattoineen sijaitsevat aukiolla Palovaarassa. Paikalta avautuu näkymä, mistä saa kuvan siitä, mitä korpisota on karuimuudessaan ollut.

Muistopaadelle laskivat punakeltaisella nauhalla varustetun kukkalaitteen HÄMRJP:n komentaja, everstiluutnantti **Riku Mattila** ja Ratsumieskillan puheenjohtaja **Jukka Elomaa** sekä varapuheenjohtaja **Pekka Tiilikainen**.

Ratsumiesten oma tapahtuma on luonnollisesti ollut ja oli nytkin Hattuvaaran Taistelijan talolla. Ovathan kiltalaiset vahvasti olleet mukana tämän sotahistoriallisen museon ja tapahtumapaikan perustamisessa.

Ratsumieskiltalaisten matkat Ilomantsiin ovat pitkälti onnistuneet tukeutumalla HÄMRJP:aan. Pataljoona on osa Hämeen rykmenttiä, mikä lakkautetaan tämän vuoden lopussa. Pataljoonan perinteiden ylläpito on virallisestikin annettu myös Ratsumieskillan tehtäväksi. Siksi Ilomantsi velvoittaa myös tästä vuodesta eteenpäinkin.

Rakennustyöt Öykkösenvaaran taistelupaikalla

21.Prikaati pysäytti Neuvostoliiton Maaselän kannakselta alkaneen suurhyökkäyksen Ilomantsin Öykkösenvaarassa 29. heinäkuuta 1944. 21.Prikaatin Perinneyhdistys jatkaa nyt työtä prikaatin kunniaakaan työn muiston säilyttämiseksi myös jälkipolville.

■ **TEKSTI:** OTSO NYGRÉN

Öykkösenvaaran sotahistoriallisen alueen entisöintityöt alkoivat jo 1990-luvulla, paikalla taistelleiden veteraanien aloitteesta. Rauhanajan suurin ponnistus taistelupaikalla alkoi vuonna 2013, kun Ilomantsin kunta päätti rakentaa Leader-rahoituksella arkkitehti **Vilho Suonmaan** suunnitteleman informaatio- ja yleisötilan betonisen rungon. Työn valmistuttua rakentamista jatkettiin keväällä 2014, jolloin aloitettiin rakennuksen ulkoseinien luonnonkivimuuraus. Kaikkiaan muurattavaa seinäpintaa oli noin 80

neliometriä. Samaan aikaan jatkettiin alueen polkuverkon rakentamista, uutta kivituhkapäälysteistä polkua tehtiin valmiiksi noin 200 metriä ja vanha 50 metriä pitkä, osittain lahovikainen lankkupolku uusittiin paremmin sään vaikutukset kestäväällä materiaalilla. Veteraanien kertomuksiin ja valokuviiin perustuvia opastauluja lisättiin polkujen varteen, kaikkiaan mobiiliopastettuja kohteita tauluineen on alueella nyt 17.

Vuoden 2014 työt tehtiin pääasiassa vapaaehtoisvoimin. Rakennusmateriaalit kustansivat Ilomantsin

kunta, Museoviraston rahoituksella Ilomantsi-Seura ry, 21.Prikaatin Perinneyhdistys ry sekä yksityiset lahjoittajat. Kevään ja kesän jatkuneet työt valmistuivat Ilomantsin taisteluiden päättymisen 70-vuotisjuhliin mennessä 9. elokuuta 2014 ja kaikkiaan vapaaehtoisiin osallistui yhteensä 21 yhdistystä tai yhteisöä. Pääasiasa urakkaan osallistui Pohjois-Karjalan reserviläisiä, mutta mukana olivat vahvasti myös lähialueen Lions-klubit sekä perinneyhdistykset, erityisesti 21.Prikaatin Perinneyhdistys ry jonka jäseniä osallistui töihin eri puolilta

■ Öykkösenvaaran sotahistoriallisen alueen yleisötila

Suomea. Kansainvälistä väriä talkoi-
siin toivat virolaiset naiskuorit, osal-
listuipa töihin muslimeja Afganista-
nista ja Somaliastakin.

Ilomantsin kunnan hallinnoiman
"Sotahistorian tuotteistaminen ja tal-
tiointi" -hankkeen myötä on Öykkö-
senvaaran sotahistorialliselle alueel-
le valmistunut mobiiliopastus, jonka
avulla kohteisiin voi tutustua itsenäi-
sesti. Veteraanien kertomuksia, sodan
ajan valokuvia sekä radionauhoit-
teita sisältävä opastus on käännetty
viidelle eri kielelle ja se kannattaa
ladata älypuhelimelle jo ennen kohte-
elle saapumista osoitteesta www.citynomadi.com hakusanalla Ilomantsi.

Työt Öykkösenvaaran sotahistori-
allisella alueella jatkuvat. Kesäl-
lä 2015 rakennetaan mm. yleisötilan
lattialaatoitus ja istuimet tulipaikan
ympäri. Seinälle asennetaan tau-
lu, johon kirjataan kaikkien vapaaeh-
toistoihin osallistuneiden yhdistysten
nimet. Työt jatkuvat kuten tähänkin
saakka, pääasiassa talkootyönä ja ma-
teriaalilahjoituksin.

Keväällä ja kesällä 2014 Öykkösenvaaran vapaaehtoistoihin osallistuivat:

21. Prikaatin Perinneyhdistys
14. Divisioonan Perinneyhdistys
Hassisen Veljekset Oy
Ilomantsin kunta
Ilomantsi-Seura
Ilomantsin Reserviläiset
Ilomantsin Reserviupseerikerho
Ilomantsin Sotahistoriallinen työryhmä
Itä-Karelian Kuljetus Oy
Joensuun Reserviupseerit
Joensuun Juva Oy
Kansainvälinen vapaaehtoistyö
Karelia Sankar Oy
Kirjapaino PR-Offset
Lions Club Ilomantsi
Lions Club Ilomantsi Brihat
Lions Club Tuupovaara
Liperin Reserviläiset
Pohjois-Karjalan Aluetoimisto
Pohjois-Karjalan Maakuntakomppania
Tallinnalainen naiskuoro Sudarushki
Tanssiryhmä Kuu
Ylenurmen sekakuoro

■ Joensuun
Reserviupseerit
14.6.2014 Öyk-
kösenvaaras-
sa uutta polkua
rakentamassa.

■ Maakuntakomp-
pianin miehet ja
Pohjois-Karjalan
Aluetoimisto ra-
kentavat polkua
4.5.2014.

■ 21.5. Ilo-
mantsin Reser-
viupseerikerho
ja Ilomantsin
sotahistorialli-
nen työryhmä

■ 24.5. Lions
Club Ilomantsi
ja Lions Club
Tuupovaara

■ 21.5. Kansainvä-
linen vapaaeh-
tois-
työ urakoi

Rukajärven suunnan historyayhdistys

Onnistunut Kansanjuhla

Jatkosodan päättymisestä tuli 4.9. kuluneeksi 70 vuotta, ja lähes 900 vierasta juhlisti tapahtumaa Kansanjuhllilla Lieksassa. Rukajärven suunnan historyayhdistys ry. oli järjestänyt tilaisuuden kunniaksi Kiuruvedeltä Lieksaan matkaa taitaneen juhlanjunan, jota veti aito sodanaikainen höyryveturi. Kiinnostus juhlanjunaa kohtaan osoittautui todella suureksi, ja Kansanjuhlan rauhanviesti tavoitti reitin varrella järjestetyissä tilaisuuksissa noin 3 500 henkilöä.

Vaikeuksien kautta voittoon

Juhlanjunan laakereiden rikkoutuminen heti matkan alkumetreillä toi muutoksia aikatauluihin, mutta rauta-

tieammattilaiset saivat junan liikkeelle mallikkaasti. Aikataulujen muuttuminen loi myös aitoa sodanaikaista tunnelmaa. Junamatkalla mukana olleet matkustajat eivät antaneet myöhästelyjen haitata mielialaansa, ja junassa vallitsi lämminhenkinen tunnelma. Juhlanjunan päällikkönä toiminut rajakapteeni ja sotahistorioitsija **Tauno Oksanen** rauhoittelikin matkan jälkeen muita toteamalla: "Pommituksia ei ole sattunut, mutta kaikkea muuta jäynää. Vaikeudet on kuitenkin voitettu."

Matkan aikana muusikot järjestivät konserteja, taiteilijat viihdytti-

vät juhlayleisöä, ja eri paikkakunnilla oli vaikuttavia tervetuliaisjuhlia. Veteraanejakin oli saapunut juhlapaikalle viitisenkymmentä lähettämään rauhanviestiä eteenpäin koko maailmalle.

Lieksan asema pullisteli ihmisiä, kun juhlanjuna vihdoin saapui laiturille. Väkeä oli niin paljon, etteivät autotkaan mahtuneet asema-aukiolle. Useiden arvioiden mukaan vastaanottajia oli liki 600. Kun junassa oli matkajia lähes 400, niin asemalla oli lähes 1 000 henkilöä.

■ Veteraanit saapuvat juhlanjunalla. Veteraanijuhla järjestettiin Lieksassa 5.9.2014. Kuva Jouko Martiskainen.

■ Ermei Kanninen

Rukajärven tiellä

Kansanjuhlan ohjelmaan kuului tutustuminen Rukajärven tiehen. Opastettuun retkeen osallistui kaikkiaan 65 vierasta. Jukolan motissa järjestettiin tilaisuus, jossa muurattiin syksyllä rakennettavan laavun peruskivi. Laavu tulee palvelemaan Rukajärven tien matkailua.

Juhlaohjelmistoon kuului mielenkiintoisia luentoja, joita oli seura-

■ Lieksan asemalle oli kokoontunut useita satoja ihmisiä ottamaan vastaan Kiuruvedeltä saapuvaa juhlahunaa. Kuva Antero Huttunen.

massa myös veteraanit kenraali **Ermei Kanninen** ja kunnallisneuvos **Maunu Kankaanpää**. Luentojen lisäksi kuultiin myös lieksalaisen harrastajateatterin ammattimaista ja koskettavaa

runonlausuntaa. Sunnuntain jumalanpalveluksen jälkeen juhlaväki laskeutui Lieksan sankarihautoillemme. Unohtumaton ja ainutlaatuinen tapahtuma oli päättynyt.

■ Aselepokello löi kahdeksan. Tukikohdan päällikkö lähti heti tarkastuskierrokselle taisteluhautaan, jossa vartiomies tähyttää ja ilmoittautuu aivan niin kuin ennenkin. Rukajärven suunta 1944.09.04. Alkuperäinen kuvateksti. SA-kuva.

SA-Kuva

KymJP:n Killan tyyliin

■ TEKSTI: NINA JANES

Kuluneena kesänä järjestettiin jälleen Hamina Tattoo. Suuren sotilasmusiikki-tapahtuman järjestäminen pienessä ympyräkaupungissa ei olisi mahdollista ilman lukuisten vapaaehtoisten sitoutumista moninaisiin askareisiin aina kahvinkeitosta sotilassoittokuntien opastamiseen asti. Ne tehtävät, joissa erityisesti Kymen Jääkäripataljoonan Kilta - Reserviupseerikerhon ja Haminan Seudun Reserviläisten ohella - kunnostautui, olivat järjestyksenvalvonta ja liikenteenohjaus. Kiltalaisten osuus tästä

urakasta oli peräti 508,5 talkootuntia 33 vapaaehtoisen voimin. Näistä 20:lla on voimassa oleva järjestyksenvalvojakortti. Kilta kannustaa jäseniään hankkimaan/uusimaan kortin osallistumalla koulutuskustannuksiin. Vapaaehtoistyöstä saadut palkkiot puolestaan kanavoituvat stipendeiksi jääkäreille ja avustuksiksi veteraaneille.

Mikä sitten saa kiltalaiset lähtemään mökeiltään ja kodeistaan kauniina ja kalseinakin kesäiltoina ahertamaan killan piikkiin? Pitkän päivätyön järjestyksenvalvon-

nassa tehnyt kiltalainen Teuvo Remes kiteytti ajatuksensa: ”Me takaamme yleisölle turvallisen olon! Talkootyötä motivoivat kilta, veteraanit ja Tattoo-tapahtuma, koska opastaessamme yleisöä ystävällisesti, edustamme samalla Haminaa ja Tattoota.” Tavoitteena järjestyksenvalvonnassa on tietenkin, että homma hoituu ja kaikille osapuolille jää hyvä mieli.

Työn melskeessä ei aina pääse nauttimaan ohjelmasta, jonka tulee tietenkin sujua häiriöttä: Joskus täytyy pelastaa myöhästynyt VIP katosomoon piippuhyllyn kautta kesken esityksen. Tai on pakko siirtää kulkuneuvo pois tärkeältä ajoreitiltä silläkin uhalla, että ”ministeri jää kyllä sitten ilman ruokaa!” kuten Bastionin järjestyksenvalvojen esimiehelle **Arto Leinoselle** tapahtui.

Tehtävästä riippuen talkoilusta saa siis palkakseen hienon kokemuksen marssi-show'n hymyilevistä yleisöjoukoista tai karumman tuntikausien rupeaman pölyisellä hiekkakentällä yksinäistä bussia vartioiden... Mutta näilläkin näkymin kilta on valmiina palvelukseen myös Hamina Tattoossa 2016!

■ Järjestyksenvalvojat Bastionissa. Kuva: Petri Hiironen

Suomen Sotilas on maamme suurin ja vanhin riippumaton sotilasaikakausjulkaisu. Vuosikerta sisältää kuusi lehteä – yhteensä yli 500 sivua täyttä asiaa maanpuolustuksesta, sota-aidosta, sotilastekniikasta ja sotahistoriasta.

Tilaa lehti, joka osuu.

Maanpuolustus-
kiltalaiselle
hinta vain **57€**

✓ KYLLÄ KIITOS!

Tilaan Suomen Sotilaan / 2014 alkaen

✓ Maanpuolustuskiltalaiselle hinta
vain 57 €

TILAA NYT

Tilaaajan tiedot:

Nimi: _____

Osoite: _____

Postinro: _____

Postitoimipaikka: _____

Puh. nro _____

Posti-
maksu
maksettu

**KUSTANNUS OY
SUOMEN MIES**

00003 HELSINKI

Vastauslähetystunnus
nro 5007541

**TILAA
NYT**

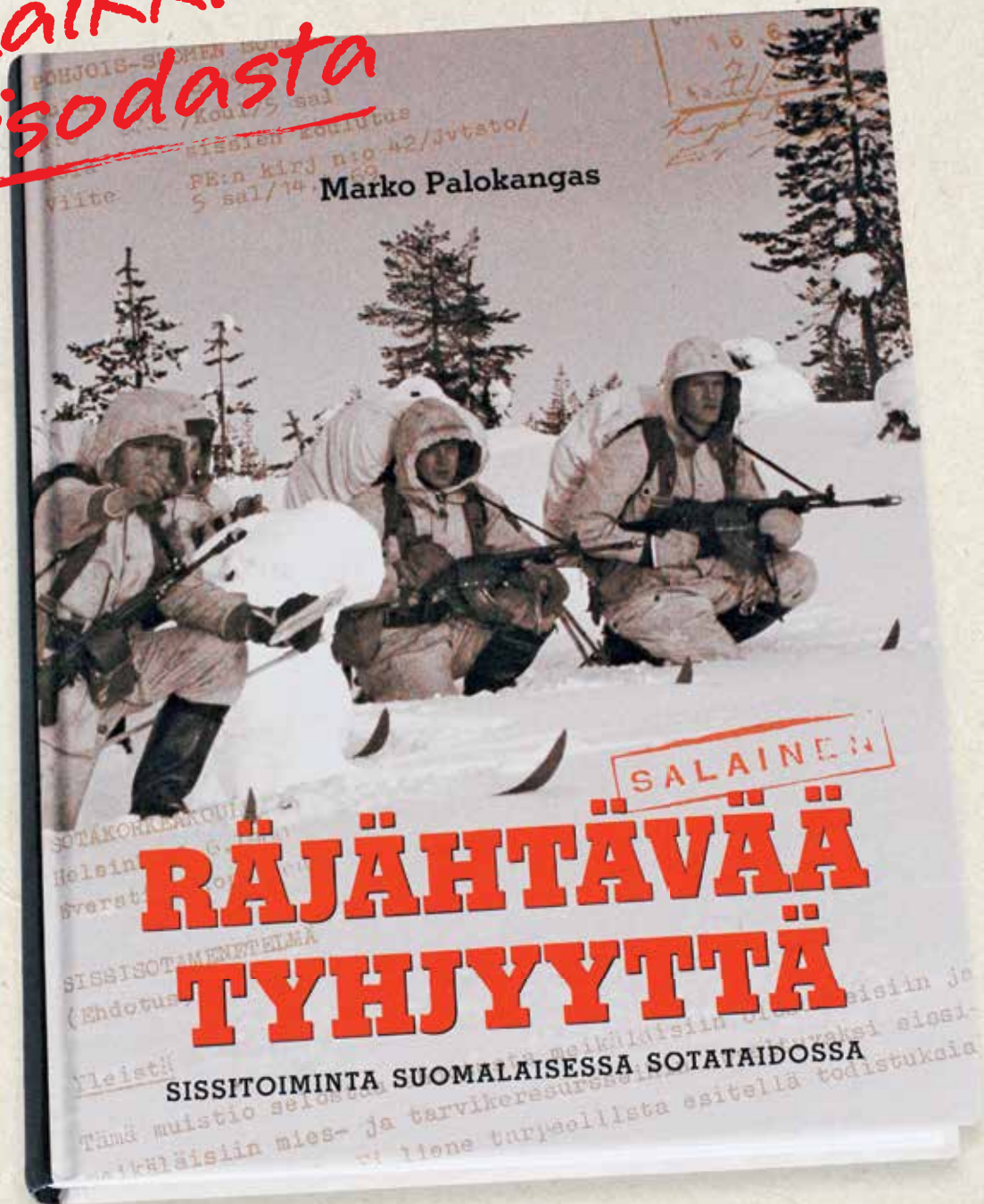
Täytä ja lähetä
oheinen kuponki

tai soita tilaus
(03) 4246 5334

tai faxaa (03) 4246 5341

**Voit tilata myös
sähköpostitse
asiakaspalvelu@
kustantajapalvelut.fi**

**Kaikki
sissisodasta**

- 540 sivua
- Kovakantinen

Tilaa nyt

Kustannusosakeyhtiö Suomen Miehen kustantamaa, Maanpuolustuskorkeakoulun julkaisusarjaan kuuluvaa kirjaa on saatavissa Suomen Sotilas -lehden kautta 23.5.2014 alkaen.

Kirjan hinta 39 euroa + postituskulut (n. 15 euroa). Kirjaa voi tilata sähköpostitse osoitteesta:

✓ asiakaspalvelu@kustantajapalvelut.fi tai puhelimitse: (03) 4246 5334.

✓ Kirjan voi myös ostaa 39 euron hintaan Inttistoresta, Pohjoinen Hesperiankatu 15, 00260 Helsinki.